

Reg. No. B. 431

શ્રીમદ્વિજયાનન્દસૂરિ સદ્ગુરુમ્યો નમઃ

શ્રી આત્માનન્દ પ્રકાશ.

॥ શાર્દૂલવિક્રીડિતવૃત્તમ્ ॥

કશ્ચૈતન્યવતાં હૃદિ સ્થિરતરં શેતે હિ સાક્ષીભવન્
 કશ્ચૈતન્યવતાં હૃદિ પ્રચરતિ પ્રક્ષાલયંસ્તચ્છુચમ્ ।
 કેં લઙ્ઘ્વા મનુજાઃ સ્વકર્મકરણે શક્તા ભવન્તિ દ્રુતમ્
 આત્માનન્દ પ્રકાશમેવ ન હિ સન્દેહોઽત્ર વૈ વિચયે ॥

પુ૦ ૨૬ મું | ઘોર સં. ૨૪૫૩ આશ્વિન. આત્મ 'સં. ૩૨ { એક ૩ જો.

પ્રકાશક—શ્રી જૈન આત્માનન્દ સભા—ભાવનગર.

વિષયાનુક્રમણિકા.

૧ શ્રી મહાવીર જિન સ્તવન. ... ૫૫	૭ કેટલાક ઉપયોગી વિચારો... ... ૭૫
૨ શ્રીમદ્ જગદ્ગુરુ સૂરિયક યૂગમણિ વિજયહીર સૂરિશ્વર સ્તુતિ. ... ૫૬	૮ “તો શું થયું?” ૭૯
૩ શ્રી તીર્થંકર ચરિત્ર. ... ૫૭	૧૦ શિખર પરથી દ્રષ્ટિપાત. ... ૮૦
૪ આપણી (જૈનોની) વીરતા ક્યાં? ૬૩	૧૦ વર્તમાન સમાચાર, સ્વીકાર અને સમાલોચના... ... ૮૨
૫ “મેં માન.” ... ૬૭	૧૧ પુસ્તક પહોંચ. ... ૮૪
૬ શ્રદ્ધા. ... ૬૮	

વાર્ષિક મૂલ્ય રૂ. ૧) ૮ પાલ ખર્ચ ૪ આના.

ભાવનગર—આનંદ પ્રિન્ટીંગ પ્રેસમાં શાહ શુભાશ્વયંદ લલ્લુભાઈએ છાપ્યું.

શ્રીમાન હરિભદ્રસુરિ વિરચીત.

ધર્મખિન્દુ ગ્રંથ.

(મૂળ અને મૂળ ટીકાનું શુદ્ધ સરલ ગુજરાતી ભાષાંતર સહિત)

જન વચનામૃત મહોદધિમાંથી ધુરધર ગીતારથ પૂર્વાચાર્ય વચન તરંગ ખિન્દુ રૂપ ગૃહસ્થ અને યતિધર્મનું શુદ્ધ સ્વરૂપ બતાવનાર અતી ઉપયોગી આ અપૂર્વ ગ્રંથ હાલમાં અમારા તરફથી પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવ્યો છે.

આ ગ્રંથના મૂળ કર્તા મહાતુભાવ શ્રી હરિભદ્રસુરિ કે જેઓ જૈન ઇતિહાસમાં ચૌદસોને ચુંભાલીશ ગ્રંથોના કર્તા તરીકે પ્રખ્યાત છે, તેની કૃતિમાં અદ્ભુત અને સુબોધક રચનાનું દર્શન થાય એમાં કાંઈ આશ્ચર્ય નથી. તે મહાતુભાવ ગ્રંથકારે મુનિઓ અને ગૃહસ્થોના ધર્મ બતાવવાને માટે આ ઉપયોગી ગ્રંથની યોજના કરી છે અને તેની અંદર તેનું વિવેચન કરી સારી રીતે સમજાવ્યો છે.

આ પ્રમાણે ગૃહસ્થ અને યતિધર્મને વિસ્તારથી પ્રતિપાદન કરનારો આ ગ્રંથ રચવામાં આવ્યો છે જે વાંચવાથી વાચક જૈનધર્મના આચાર, વર્તન, નીતિ વિવેક અને વિનયના શુદ્ધ સ્વરૂપ સાથે તરવોના રહસ્યને સારી રીતે સમજી શકે છે. મુનિ અને ગૃહસ્થ એ દ્વિપુટી જે આ ગ્રંથને આદ્યંત વાંચે તો સ્વધર્મ-સ્વકર્તવ્યના યથાર્થ સ્વરૂપને જાણી પોતાની મનોવૃત્તિને ધર્મરૂપ કલ્પવૃક્ષની શીતળ છાયાની આશ્રિત કરી અનુપમ આનંદના સંપાદક બને છે. દુઃખમાં કહેવાનું કે આ સંસારમાં પરમ શ્રેય માર્ગે જીવી મોક્ષ પર્યન્ત સાધન પ્રાપ્ત કરવાની શુભ ભાવના ભાવનાર મુનિએ તેમજ ગૃહસ્થે મહાતુભાવ હરિભદ્રસુરિની પ્રતિભાનો આ પ્રસાદ નિરંતર પ્રાપ્ત કરવા યોગ્ય છે.

આ ગ્રંથની આ ખીજ આદૃતિ છે, તેમાં મૂળ સૂત્ર શાસ્ત્રી ટાઇપમાં અને ભાષાંતર ગુજરાતી ટાઇપમાં છપાવેલ છે.

આ ગ્રંથ આપણી શ્રી જૈન સ્વેતાંબર કોનકર-સની એન્યુકેશન બોર્ડે ધાર્મિક અભ્યાસક્રમમાં શાળા, પાઠશાળાઓમાં ચલાવવા મંજૂર કરેલ છે. ઉંચા ગ્લેઝ કાગળો ઉપર, સુંદર ગુજરાતી ટાઇપથી છપાવી, સુશોભિત પાકા કપડાની બાઇન્ડિંગથી મજબૂત બંધાવેલ છે. કેમી સાઇઝમાં શુમારે ચારશોહ પાનાના આ ગ્રંથની માત્ર રૂ. ૨-૦-૦ કિંમત રાખેલી છે. પોસ્ટેજ ભુદું.

લખો—

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા.

ભાવનગર.

શ્રી
જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર તરફથી
પ્રસિદ્ધ થયેલા ગ્રંથોનું

(સંસ્કૃત-માગધી, મૂળ ટીકાના તથા ગુજરાતી ભાષાના ભાષાંતરના તથા
જૈન ઐતિહાસિક વગેરે ગ્રંથોનું)

સૂચીપત્ર.

વીર સંવત ૨૪૫૩

આત્મ સંવત ૩૨

વિક્રમ સંવત ૧૯૮૩

સૂચના—સિવાય અમારે ત્યાં જૈનધર્મનાં તમામ ગ્રંથો, જેવા કે—શાહ ભીમશી માણિક-મુંબઈ, શાહ મેધજી હીરજી-મુંબઈ, શ્રી જૈનધર્મ પ્રસારક સભા-ભાવનગર, શેઠ દેવચંદ લાલભાઈ પુસ્તકોદ્ધાર ફંડ-મુંબઈ, શાહ હીરાલાલ હંસરાજ-ભાવનગર, સલાત અમૃતલાલ અમરચંદ-પાલીતાણા, શ્રી જૈન સસ્તી વાંચનમાળા-ભાવનગર, વિગેરે પુસ્તકો પ્રકટકર્તાના તમામ પુસ્તકો, તેમજ અન્યના પુસ્તકો, નકશાઓ, અને મુનિરાજ તથા તીર્થોના તેમજ શ્રી તીર્થંકર ભગવાન તથા શ્રીગૌતમસ્વામીના ફોટોગ્રાફ (છબીયો) અમારે ત્યાંથી મળશે. નફો જ્ઞાનખાતામાં જાય છે, જેથી મંગાવનારને તે પણ લાભ થાય છે.

લખો:—શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા,
ભાવનગર.

આનંદ પ્રેસ-ભાવનગર.

(સંસ્કૃત, આગધી અને મૂળ ટીકાના પ્રંથા.)

+ આ નીશાનીવાળા પુસ્તકો સીલકે નથી.

[૩]

૪૫૫ સામાચારી પ્રકરણ ૦-૮-૦	૭૨ યોગદર્શન (હિંદી) ૧-૮-૦
૫૬ કર્ણાવળાચુક નાટક. ૦-૪-૦	૭૩ મંડલ-પ્રકરણ ૦-૪-૦
૪૫૭ કુમારપાળ મહાકાવ્યમ. ૦-૮-૦	૭૪ દેવેન્દ્ર નરકેન્દ્ર પ્રકરણ ૦-૧૨-૦
૪૫૮ શ્રી મહાવીર ચરિત્ર ૧-૦-૦	૭૫ સુમુખ વૃષાદિ કથા... .. ૦-૧૧-૦
૫૯ કૌમુદિ મિત્રાણુદ નાટકમ ૦-૬-૦	૭૬ જૈન મેઘદૂત ૨-૦-૦
૬૦ પ્રભુક રોહિણીયમ ૦-૫-૦	૭૭ શ્રાવક ધર્મ વિધિ ૦-૮-૦
૬૧ ધર્મોચ્છેદયમ... .. ૦-૪-૦	૭૮ ગુરૂતત્ત્વ વિનિશ્ચય. ૩-૦-૦
૪૬૨ પંચનિર્ગન્થી પ્રગાપના તૃતીય પાદ સંગ્રહણી પ્રકરણ ૦-૬-૦	વસુદેવ હોડિ છપાય છે.
૬૩ રચણસેહરી કથા. ૦-૬-૦	(વગર નંબરના.)
૬૫ સિદ્ધ પ્રાણુત સતીકમ... .. ૦-૧૦-૦	૧ સુસહ ચરિત્ર. ૦-૨-૦
૪૬૫ દાનપ્રદીપ. ૨-૦-૦	૨ શ્રી અનુત્તરોવવાઇ સૂત્ર. ૦-૬-૦
૬૬ બંધ હેતુદયત્રિભંગી પ્રકરણ... .. ૦-૧૦-૦	૩ નળ દમયંતી મૂળ. ભેટ.
૬૭ ધર્મપરિક્ષા. ૧-૦-૦	× ૪ મેરૂ ત્રયોદશી કથા ૦-૪-૦
૬૮ સમતિસત્ સ્થાન પ્રકરણ. ૧-૦-૦	× ૫ સુદર્શના ચરિત્ર (પ્રથમ ભાગ) ૦-૬-૦
૬૯ ચૈત્યવંદન મહાભાષ્ય. ૧-૧૨-૦	× ૬ જલપમંજરી... .. ૦-૨-૦
૭૦ પ્રશ્ન પદ્ધતિ ૦-૨-૦	× ૭ જૈન વૃત્ત ક્રિયા વિધિ... .. ભેટ.
૭૧ શ્રી કલ્પસૂત્ર કિરણાવલી.	× ૮ સાધુઆવસ્યક ક્રિયાના સૂત્રો. ભેટ.

પ્રાં શ્રી કાં જૈન ઐતિહાસિક ગ્રંથ.

૪ ૧ વિગ્નસિ ત્રિવેણી. ૧-૦-૦	૫ દ્રોપદી સ્વયંવર નાટક ૦-૪-૦
૪ ૨ કૃપારસકોષ ૧-૦-૦	૬ પ્રાચીન લેખ સંગ્રહ ભા. ૨ જો. ૩-૮-૦
૪ ૩ શ્રીશત્રુંજય તીર્થોદ્ધાર પ્રબંધ. ૦-૧૦-૦	૭ જૈન ઐતિહાસિક ગુર્જર ...
૪ ૪ પ્રાચીન જૈન લેખ... ..	કાવ્ય સંચય. ૨-૧૨-૦
સંગ્રહ પ્રથમ ભાગ ૧-૦-૦	

અન્ય ગ્રંથો.

૧ તત્ત્વ નિર્ણય પ્રાસાદ. ૧૦-૦-૦	૧૦ શ્રી મહાવીર સ્વામીની છબી રંગીન. ૦-૮-૦
૨ સિદ્ધાંત મુક્તાવલી. ૦-૪-૦	૧૧ સત્તર ભેદી પૂજા (હારમોનીયમ નોટેશન-સારીગમ સાથે.) ૦-૪-૦
૩ જૈન ભાનુ. ૦-૮-૦	૧૨ ચૌદ રાજલોક પૂજા. ૦-૧-૦
૪ વિશેષ નિર્ણય. ૦-૪-૦	૧૩ સમ્યક દર્શન પૂજા... .. ૦-૧-૦
૫ વિમલ વિનોદ. ૦-૧૦-૦	૧૪ શ્રી નયોપદેશ સંસ્કૃત. ૧-૦-૦
૬ સંજ્ઞન સન્મીત્ર... .. ૪-૦-૦	૧૫ શ્રી ગાંગેય ભંગ પ્રકરણ સંસ્કૃત. ૦-૪-૦
૭ અભયકુમાર ચરિત્ર ભાગ ૧ લો. ૨-૪-૦	૧૬ શ્રી આત્મવલ્લભ પૂજા સંગ્રહ... ૧-૮-૦
૮ અભયકુમાર ચરિત્ર ભાગ ૨ જો. ૩-૦-૦	૧૭ સંક્રાય માળા ભાગ ૧ થી ૪ દરેકના... .. ૨-૦-૦
૯ શ્રી ગૌતમ સ્વામીની છબી રંગીન. ૦-૧૦-૦	

+ આ નીચાનીવાળા પુસ્તકો સીલકમાં નથી.

[૪]

ગુજરાતી ભાષાના-ભાષાંતર વગેરેના ગ્રંથો.

૧ જૈન તત્ત્વાદર્શ. ૫-૦-૦	+૩૦ શ્રીશ્રાદ્ધગુણ વિવરણ. ૨-૦-૦
+ ૨ અજ્ઞાનતિમિરભાસ્કર. ૨-૮-૦	૩૧ ચંપકમાલા કથા. ૦-૮-૦
૩ ધર્મબિન્દુગ્રંથ. બીજી આવૃત્તિ. ૨-૦-૦	+૩૨ કુમારપાળ ચરિત્ર. ૦-૬-૦
૪ આત્મપ્રબોધગ્રંથ. ૨-૮-૦	૩૩ સમ્યક્ત્વ કૌસુદિ. ૧-૦-૦
+ ૫ ધ્યાનવિચાર ૦-૩-૦	૩૪ પ્રકરણપુષ્પમાલા. (૨) ૦-૮-૦
૬ શ્રી પ્રકરણ સંગ્રહ. ૦-૪-૦	+૩૫ અનુયોગ દ્વારસૂત્ર. ૦-૫-૦
૭ શ્રાવક કલ્પતરૂ. ૦-૬-૦	૩૬ અધ્યાત્મ મત પરિક્ષા. ૦-૪-૦
+ ૮ આત્મોત્તાર. ૦-૧૦-૦	૩૭ ગુરુગુણ છત્રીશિ. ૦-૬-૦
+ ૯ પ્રકરણપુષ્પમાળા. ૦-૬-૦	૩૮ શ્રી શંતુજય તીર્થ સ્તવનાવળી. ૦-૫-૦
૧૦ વિવિધ પૂજા સંગ્રહ. ૧-૮-૦	૩૯ આત્મકાંતિ પ્રકાશ. ૦-૮-૦
૧૧ જૈન ધર્મ વિષયિક પ્રશ્નોત્તર. ૦-૮-૦	૪૦ જ્ઞાનામૃત કાવ્યકુંજ. ૦-૮-૦
૧૨ કુમારવિહારશતક. ૧-૮-૦	+૪૧ દેવભક્તિમાળા પ્રકરણ. ૧-૦-૦
+૧૩ દેવસીરાઇ પ્રતિક્રમણ. ૦-૩-૦	૪૨ ઉપદેશ સમ્પતિકા. ૧-૦-૦
૧૪ હંસવિનોદ. ૦-૧૨-૦	૪૩ સંબોધ સંપત્તિકા. ૧-૦-૦
૧૫ પ્રશ્નોત્તર પુષ્પમાળા. ૦-૧૪-૦	૪૪ પંચ પરમેષ્ઠી ગુણ રત્નમાળા. ૧-૮-૦
૧૬ નવતત્ત્વનો સુંદરબોધ. ૦-૧૦-૦	૪૫ શ્રી નેમનાથ ચરિત્ર. ૨-૦-૦
૧૭ આત્મવલ્લભ સ્તવનાવળી. ૦-૬-૦	૪૬ સુસુખ નૃપાદિ કથા. ૧-૦-૦
૧૮ જીવવિચારવૃત્તિ. ૦-૬-૦	૪૭ શ્રીસુપાર્શ્વનાથ ચરિત્ર ભાગ ૧લો. ૨-૦-૦
૧૯ દંડક વિચારવૃત્તિ. ૦-૮-૦	૪૮ આદર્શ જૈન સ્ત્રીરત્નો. ૧-૦-૦
૨૦ નયમાર્ગદર્શક. ૦-૧૨-૦	૪૯ શ્રીસુપાર્શ્વનાથ ચરિત્ર ભાગ ૨ જો. ૨-૮-૦
૨૧ જૈન તત્ત્વસાર મૂળ તથા ભાષાંતર. ૦-૬-૦	૫૦ દાન પ્રદીપ. ૩-૦-૦
+૨૨ સદર ભાષાંતર. ૦-૨-૦	૫૧ શ્રીનવપદજી પૂજા અથ સહિત. ૧-૪-૦
૨૩ મોક્ષપદ સોપાન. ૦-૧૨-૦	૫૨ કાવ્ય સુધાકર. ૨-૮-૦
૨૪ શ્રીજીજીસ્વામી ચરિત્ર. ૦-૮-૦	૫૩ આચારોપદેશ. ૦-૮-૦
૨૫ નવાણી પ્રકારી પૂજા અર્થ સાથે. ૦-૮-૦	૫૪ ધર્મ રત્ન પ્રકરણ. ૧-૦-૦
૨૬ જૈન ગ્રંથ ગાઇડ. ૧-૦-૦	૫૫ પંચપ્રતિક્રમણ સૂત્ર અર્થ સહિત. ૧-૧૨-૦
૨૭ તપોરત્નમહોદધિ (તપાવલી) ભાગ ૧, ૨ જો. ૧-૦-૦	૫૬ આત્મવિશુદ્ધિ. ૦-૬-૦
૨૮ વિવિધપૂજાસંગ્રહ નવી આવૃત્તિ. ૧-૮-૦	૫૭ શ્રી કુમારપાળ પ્રતિબોધ. ૩-૧૨-૦
૨૯ શ્રી સમ્યક્ત્વ સ્વરૂપ સ્તવ. ૦-૪-૦	શ્રીવિમલનાથ ચરિત્ર જપાય છે.
	શ્રીપ્રભાવક ચરિત્ર.

લખો:—શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર.

+ આ નિશાનીવાળા પુસ્તકો શીલકમાં નથી.

श्री

आत्मानन्द प्रकाश.

॥ वंदे वीरम् ॥

तत्पुनर्द्विविधं कर्म कुशलरूपमकुशलरूपं च । यत्तत्र
कुशलरूपं तत्पुण्यं धर्मश्चोच्यते । यत्पुनरकुशलरूपं तत्पापम
धर्मश्चाभिधीयते । पुण्योदयजनितः सुखानुभवः पापोदय
संपाद्यो दुःखानुभवः । तयोरेव पुण्य पापयोरनन्तभेदभिन्नेन
तारतम्येन संपद्यते खन्वेषोऽधममध्यमोत्तमाद्यनन्तभेदवर्तितया
विचित्ररूपः संसारविस्तार इति ॥

उपमिति भवप्रपञ्चा कथा.

पुस्तक २५ मुं. } वीर संवत् २४५३. आश्विन. आत्म संवत् ३२ { अंक ३ जो.

श्री महावीर जिन स्तवनम्

राग गजल कवाली—(आसक तो हो रहा हु.)

शिवदं त्वदीयचरणं, विमलं करोमि शरणम् ॥ शिवदं ॥

मनसा गतैनसाऽहंकारेण वर्जितोऽहम् ।

दुरितं निवारयाऽलं, जगदीश पादकमलम् ॥ शिवदं ॥ १ ॥

भजतां हि तावकीनं, लघुमोदतो विहीनम् ।

करुणामय स्वभावं, विकसनमहाप्रभावम् ॥ शिवदं ॥ २ ॥

विज्ञान तत्त्वनिश्चितं, भव्यात्मनां सुरुचितम् ।

महावीर ! तावकीनं, जयमेति शासनं वै ॥ शिवदं ॥ ३ ॥

५६

श्री आत्मानंद प्रकाश.

तव शासनं वहन्तः सुख भागिनो महान्तः ॥
 पदमुच्चमेव यान्ति, तरन्ति चाघनीरम् ॥ शिवदं ॥ ४ ॥
 भगवँस्त्वयाति चण्डो,—भुजगः समुद्धृतोऽभूत् ।
 शरणागतस्य रचिन् ?, कुरु मामपि प्रसन्नम् ॥ शिवदं ॥ ५ ॥
 त्रायस्व दीनमनसं, तीर्थाधिनाथ ? विषयात् ।
 सुखदं सदैव धेहि, सुकृतं सतां हि रु चिरम् ॥ शिवदं ॥ ६ ॥
 अजितोदधेः कृतेयं, भवतास्तुतिर्विधार्या ।
 मम भावनेति सिद्धा, भवताद्धि सौख्यबद्धा ॥ शिवदं ॥ ७ ॥
 ले० अजित.

श्रीमद् जगद्गुरुसूरिचक्र चूडामणि विजयहीरसूरीश्वर स्तुति

(कव्वाली रागेण गीयते)

गुरु श्रीहीरसूरीन्द्रो—जयत्यत्रानतः सर्वैः,
 विशुद्धज्ञानसद्वक्ता, नतानां देहिनां त्राता ।
 भवभ्रान्ति क्षपाभातुः, क्षितीशानां समुद्धर्त्ता ॥ गुरुश्री ॥ १ ॥
 शुभं जैनागमस्थार्थं, विदित्वा सर्वजन्तूनां,
 हितायैवोपदेशेन, प्रकामं स्वार्थकं चक्रे ॥ गुरुश्री ॥ २ ॥
 गुणा येषां स्मृता नित्यं, पवित्राः प्राणिनां पापं,
 समूलं नाशयत्यद्धा, ततोऽहं तद्गुणाधीनः ॥ गुरुश्री ॥ ३ ॥
 इदानीं तत्समस्तत्राता, न लोके भासते भव्यः,
 अतस्तं भावतो नौमि, कलिक्लेशैकनिर्वारम् ॥ गुरुश्री ॥ ४ ॥
 अजितसूरिः सदा स्तोतुं त्वदीयं शुद्ध गुणवृन्दं,
 समुत्साहं समाधत्ते, सकलसंघोपकाराय ॥ गुरुश्री ॥ ५ ॥

भा. शु. ११ विजापुर.

ले० अजित.

શ્રી તીર્થંકર ચરિત્ર.

૫૭

એકાદશ અંગોમાં નિરૂપણુ કરેલ શ્રી તીર્થંકર ચરિત્ર.

(ગતાંક પ્રથમના પા. ૨૦ થી શરૂ.)

શ્રી આચારાંગ સૂત્ર ચૂલિકા. ૩ ૭ અધ્યયન ૨૪ મું *

શ્રી મહાવીર ચરિત્ર

૯૯૦ તે કાલ અને તે સમયને વિષે શ્રમણુ ભગવાન મહાવીર પાંચ ઉત્તરા ક્ષાદ્યુનીમાં થયા. અર્થાત્ ઉત્તરા ક્ષાદ્યુની નક્ષત્રમાં ચવ્યા-ચવીને ગર્ભમાં આવ્યા. ઉત્તરા ક્ષાદ્યુનીમાં એક ગર્ભમાંથી બીજા ગર્ભમાં સંહરાયા, ઉત્તરા ક્ષાદ્યુનીમાં જન્મ્યા, ઉત્તરા ક્ષાદ્યુની સર્વથી સર્વ રીતે મુંડ થઇને અગારનો ત્યાગ કરી અણુગાર થયા (દિક્ષા લીધી) ઉત્તરા ક્ષાદ્યુની નક્ષત્રમાં સંપૂર્ણ પ્રતિપૂર્ણ વ્યાધાત રહિત આવરણુ રહિત અનંત અને ઉત્કૃષ્ટ એવા કેવલ જ્ઞાન દર્શન ઉત્તમ થયા અને ભગવાન સ્વાતિ નક્ષત્રમાં નિવાર્ણુ પદ પામ્યા.

૯૯૧-શ્રમણુભગવાન મહાવીર. આ અવસર્પિણી (કાળના) સુષમ, સુષમ, સુષમ, અને સુષમ દુઃષમઆરા સંપૂર્ણ વ્યતિકાંત થયા પછી દુઃષમ સુષમ આરો ઘણો ગયેલ છે તે (તેજ આરાના) પંચોતેર વર્ષ અને સાડા આઠ માસ બાકી રહેતાં જે ગ્રીષ્મ (કાળ) નો ચોથો માસ આઠમો પક્ષ અષાઢ શુદ્ધિ છઠ્ઠને દિવસે ઉત્તરા ક્ષાદ્યુની નક્ષત્રનો (ચંદ્ર સાથે) યોગ આવતાં જેનાં નામો મહા

* શ્રી આચારાંગ સૂત્ર. આગમોદય સમીતિવાળું સંપૂર્ણ નહીં મળવાથી અહીં પ્રો. ૨૧૭ દેવરાજે જાપેલ સૂત્રના આધારે લખાણુ કર્યું છે. અને સૂત્રાંકો પણ તેનાજ ટાંક્યા છે. વિશેષ=શરીર સૂત્ર ૧૫. ૪૬. વનસ્પતિ અને શરીર. ૪૪. બળ. ૮૧, અનાર્થ-આર્થ પ્રશ્ન-૨૩૯ થી, ૨૪૨, મોક્ષ-૩૩૦ થી ૩૩૩, એકાંતવાદ-૩૯૬. ઉપાશ્રય શબ્દ-૬૫૦-૮૮૧-આભ-રણુ-૮૨૦ કાળાદિ જ્ઞાન ૧૨૬૭૫થી-૧૨૭ મહોત્સવો ૫૪૩-૬૬૬. ફલના રસો-૫૯૪ થી ૬૧૩ અગ્નિ. ૬૬૪. વ્યાકરણુ નિયમો ૭૬૮-૬૯-૭૦ શબ્દ-૭૭૩, આમંત્રણુ ૭૭૫ થી ૭૭૮ કપડાં-૮૦૨, થી ૮૧૧, વાસણુ ૮૪૫-૪૬-૪૭, કોઝણુ દેશની વૃષ્ટિ-૮૬૯, ટીકા. વાઘો-૯૪૯ થી ૯૫૨, ફૂલ ગુંથણી-૯૬૯, આઘા-૧૦૮૦, ધાન્ય-૯૩૫, હિતવચનો અને કાયદા-૨૦૯ થી ૨૧૬. ૨૨૫ થી. ૨૩૨, ૨૫૫, ૨૬૭, ૩૦૧, ૩૧૪, ૩૨૧, ૩૪૧, ૩૪૨, ૩૬૩, ૬૯૯, ૪૦૪.

વિજય, સિદ્ધાર્થ, પુષ્પોત્તર, પ્રવર પુંડરિક, દિશા સૌવત્સિક, અને વર્ધમાન છે એવા મહા વિમાનમાંથી વીશ સાગરોપમનું આયુષ્ય પાળીને આયુષ્ય, ભવ, અને સ્થિતિનો ક્ષય થવાથી અવ્યા અને ચ્યવીને આ જંબુદ્વિપના ભરતક્ષેત્રના, દક્ષિણાર્ધભરતમાં દક્ષિણના બ્રાહ્મણકુંડ સન્નિવેશમાં કોડાલ, ગોત્રિય ઋષભદત્ત બ્રાહ્મણની પત્ની જલધરાયન ગોત્રિ દેવાનંદા બ્રાહ્મણીની કુક્ષિમાં સિંહના બચ્ચાંની માફક (ભગવાન) અવતર્યા.

૯૯૨-આ વખતે શ્રમણ ભગવાન મહાવીર ત્રણ જ્ઞાનવાળા હતા. તથા હું ચ્યવીશ એમ જાણું છે. અવ્યો એમ પણ જાણું છે માત્ર ચ્યવુ છું (જ્યારે ચ્યવન થાય ત્યારે મારે ચ્યવવાની ક્રિયા થાય છે) એમ જાણુતા નથી. કેમકે તે (ચ્યવન નો) કાળ સૂક્ષ્મ હોય છે.

૯૯૩-પછી ખ્યાશી રાત્રિ દિવસ વહી જતાં ખ્યાશીમો અહોરાત્ર હતો ત્યારે વર્ષા ઋતુના ત્રીજા મહિનામાં પાંચમા પક્ષમાં આસો વહી તેરસને દિવસે ઉત્તરા ફાલ્ગુની નક્ષત્રમાં ભક્તિવાળા દેવે “ મારો આ (ગર્ભ પરાવર્તન કરવું તે) આચાર છે ” એમ માનીને શ્રમણ ભગવાન મહાવીરને દક્ષિણના બ્રાહ્મણ કુંડ સન્નિવેશમાંથી ઉપાડીને ઉત્તર તરફ ક્ષત્રિયકુંડ સન્નિવેશમાં વસતા જ્ઞાત જાતિના કાશ્યપ ગોત્રિય સિદ્ધાર્થ ક્ષત્રિયની પત્ની વાસિષ્ઠ ગોત્રવાળી ત્રિશલા ક્ષત્રિઆણીના અશુભ પુગલો દૂર કરી શુભ પુગલોની પ્રક્ષેપ કરી તેનીજ કુક્ષિમાં ગર્ભપણે સ્થાપ્યા. અને ત્રિશલા ક્ષત્રિઆણીની કુખમાં જે ગર્ભ હતો તેને દક્ષિણના બ્રાહ્મણ કુંડ સન્નિવેશમાં રહેનારા કોડાલ ગોત્રિય ઋષભદત્ત બ્રાહ્મણની પત્ની જલધરાયન ગોત્રવાળી દેવાનંદા બ્રાહ્મણીની કુક્ષિમાં ગર્ભરૂપે મૂક્યો. * ૨

૯૯૪-હો આયુષ્મન શ્રમણ ! શ્રમણ ભગવાન મહાવીર ત્રણ જ્ઞાનવાળા હતા, જેથી સંહરણ કરાઈશ. એમ જાણુતા હતા. મારું સંહરણ થયું છે એમ જાણુતા હતા, અને મારું સંહરણ થાય છે તે પણ જાણુતા હતા.

૯૯૫-તે કાળને તે સમયને વિષે અન્યદા નવ મહિના અને સાડાસાત અહો રાત્રિ વ્યતીત થતાં ઔષ્મના પહેલા મહિનાના બીજા પક્ષમાં ચૈત્ર શુદ્ધિ તેરશે ઉત્તરા ફાલ્ગુની નક્ષત્રમાં આરોગ્ય વાળી ત્રિશલા ક્ષત્રિઆણીએ ક્ષેમ કુશળથી શ્રમણ ભગવાન મહાવીરને જન્મ આપ્યો.

૯૯૬-ત્રિશલા ક્ષત્રિઆણીએ જે રાત્રિએ શ્રમણ ભગવાન મહાવીરને જન્મ આપ્યો તેજ રાત્રિએ ભુવનપતિ-વાણવ્યંતર-જ્યોતિષક અને વૈમાનિક દેવદેવી

* ૨ ગર્ભા પહાર માટે જુઓ-સ્થાનાંગ-૧૦-૭૭૭, સમવાયાંગ-સૂત્ર ૮૨-૮૩, ભગવતિ-૭ શ્લોક. ૫. ઉ. ૪ સૂત્ર ૧૮૭. (ભ૦ ૧-૭-૬૨, ભ૦ ૩૩, ભ૦ ૨-૫-૧૦૧ થી ૧૦૬ તંદુલવૈચારિક પ્રકીર્ણક) અને કલ્પસૂત્ર.

શ્રી તીર્થંકર ચરિત્ર.

૫૯

ઓના ઉતરવા ચડવાથી (આવવા-જવાથી) એક મોટો દિવ્ય ઉદ્યોત દેવસમાગમ દેવોનો કોલાહલ અને વ્યગ્રભાવ (ઉત્સાહ) થઈ રહ્યો.

૯૯૭—જે રાત્રે ત્રિશલા ક્ષત્રિઆણીએ શ્રમણ ભગવાન મહાવીરને જન્મ આપ્યો તે રાત્રે ઘણા દેવો અને દેવીઓએ એક મોટો અમૃતનો વરસાદ ગંધનો વરસાદ, ચૂર્ણનો વરસાદ, કુલોનો વરસાદ, હિરણ્યનો વરસાદ અને રત્નોનો વરસાદ વરસાવ્યો.

૯૯૮—જે રાત્રિને વિષે શ્રમણ ભગવાન મહાવીરનો જન્મ, થયો તે રાત્રે ભુવનપતિ વાણવ્યંતર-જ્યોતિષી અને વિમાનવાસી દેવોએ તથા દેવીઓએ કૌતુક-ભૂતિ કર્મ અને તીર્થંકરાભિષેક કર્યો.

૯૯૯—જ્યારથી ભગવાન મહાવીર ત્રિશલા ક્ષત્રિઆણીની કુક્ષિમાં ગર્ભ-પણે આવ્યા ત્યારથી આ કુલ ઘણાં હિરણ્ય, સોનું, ધન, ધાન્ય, માણેક, મોતી, શંખ, શિલા, અને પરવાળથી અતિશય વૃદ્ધિ પામતું હતું. જેથી શ્રમણ ભગવાન મહાવીરના માતા પિતાએ આ બનાવને ખ્યાલમાં લઈને દશ દિવસ જતાં ચોકખા અને પવિત્ર થઈને ઘણાં અશન-પાન-ખાદિમ અને સ્વાદિમ પદાર્થો તૈયાર કરાવ્યા. આરોગવાનાં, પીવાનાં, ખાવાનાં, અને સુખવાસનાં ઘણા પદાર્થો તૈયાર કરાવીને મિત્ર, જ્ઞાતિય, સ્વજન અને સંબંધી વર્ગને આમંત્રણ કર્યું. તેઓને નોતરીને ઘણાં ખાવા, પાણી, કૃપણ, રખડતા ભીખારી, આંધળા પાંગળા અને રોગીઓને દાન કર્યું—ખુશી કર્યાં (?). એ બધું કરીને મિત્રોને જાતિનાને સગાને અને સંબંધિયોને જમાડયા. મિત્ર-જ્ઞાતિ-સ્વજન-સંબંધી-વર્ગને જમાડીને તેઓની સાથે આ પ્રમાણે નામ પાડ્યું કે આ કુમાર જ્યારથી ત્રિશલા ક્ષત્રિઆણીની કુક્ષિમાં ગર્ભ-પણે આવ્યો ત્યારથી અમારું કુલ ઘણાં હિરણ્યો, સોનું, ધન, ધાન્ય, માણેક, મોતી, શંખ, શિલા, અને પ્રવાલોથી અતિશય-અતિશય વૃદ્ધિ પામે છે. માટે આ કુમારનું નામ “વર્ધમાન” હો.

૧૦૦૦—હવે દૂધ ધવરાવનાર ધાત્રી, નવરાવનાર ધાત્રી, શણગારનાર ધાત્રી, ખેલાવનાર ધાત્રી, અને ખોળામાં રક્ષણ કરનાર ધાત્રી એમ પાંચ ધાત્રીઓવડે પરિવર્યાથકા એકના ખોળામાંથી બીજના ખોળામાં જતા થકા શ્રમણ ભગવાન મહાવીર અનુક્રમે ગીરિગુફામાં રહેલ અંપક વૃક્ષની પેઠે રત્ન વિગેરેથી આંધેલ તળીઆવાળા રાજમહેલમાં રહી વધે છે.

૧૦૦૧—ત્યારપછી શ્રમણ ભગવાન મહાવીર બાળભાવને ઓળંગી જતાં વિજ્ઞાની થતાં અનુત્સુકપણે શબ્દ, સ્પર્શ, રસ, રૂપ અને ગંધ એ પાંચ લક્ષણવાળા ઉત્તમ પ્રકારના કામભોગોને ભોગવતા કાળ નિર્ગમન કરે છે.

૬૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

૧૦૦૨—શ્રમણ ભગવાન મહાવીર કાશ્યપ ગોત્રવાળા હતા તેના આ ત્રણ નામ હતા, ૧—માત પિતાએ આપેલ નામ—“ વર્ધમાન ” ૨—સ્વાભાવિક ગુણોથી પડેલ નામ. “ શ્રમણ ” અને ૩—ભયંકર ભયભૈરવ પ્રશસ્ત અચેલકતા ઇત્યાદિ પરિસંહોને સહન કરનારા હોવાથી દેવોએ નામ આપ્યું. “ શ્રમણ ભગવાન મહાવીર. ”

૧૦૦૩—શ્રમણ ભગવાન મહાવીરના પિતા કાશ્યપ ગોત્રના હતા તેના ત્રણ નામો છે. ૧—સિદ્ધાર્થ, ૨—શ્રેયાંસ, ૩—ચશસ્વી.

૧૦૦૪—શ્રમણ ભગવાન મહાવીરની માતા વસિષ્ઠ ગોત્રી હતા. તેનાં ત્રિશલા વિદેહદિત્તા અને પ્રિયકારિણી એ ત્રણ નામ છે.

૧૦૦૫—શ્રમણ ભગવાન મહાવીરના કાકા “ સુપાર્શ્વ. ” કાશ્યપ ગોત્રી હતા. શ્રમણ ભગવાન મહાવીરના મોટાભાઈ “ નંદિ વર્ધન ” કાશ્યપ ગોત્રી હતા. શ્રમણ ભગવાન મહાવીરની મોટી બેન “ સુદર્શના ” કાશ્યપ ગોત્રીયા હતી. શ્રમણ ભગવાન મહાવીરની પત્ની “ યશોદા ” કૌડિન્ય ગોત્રવાળી હતી. શ્રમણ ભગવાન મહાવીરની પુત્રી કાશ્યપ ગોત્રની હતી. તેના બે નામ છે. ૧—અનવદા, ૨—પ્રિયદર્શના. શ્રમણ ભગવાન મહાવીરની દૌહિત્રી કૌશિક ગોત્રની હતી. તેના બે નામો છે. ૧—શેષવતી, ૨—યશોમતી * ૩

૧૦૦૬—શ્રમણ ભગવાન મહાવીરના માતા પિતા પાર્શ્વ સંતાનિય (સાધુ) ના શ્રમણોપાસક હતા. તેમણે ઘણાં વર્ષો સુધી શ્રમણોપાસક માર્ગને અનુસરીને છ જીવનિકાયના સંરક્ષણ માટે, (પાપની) આલોચના નિંદા ગર્હણ તથા પ્રતિક્રિયા કરીને યથાયોગ્ય ઉત્તર ગુણતું પ્રાયશ્ચિત્ત લઈને દર્ભના શયનપર બેસી આહારનો ત્યાગ કર્યો, અને તેઓ અનશન કરી છેલ્લા મરણ સુધીના દેહશોષણ વડે શુષ્ક શરીરવાળા બની, મૃત્યુના અવસરે મૃત્યુ પામી, તે શરીરને વિછોડી અચ્યુતકંપ (દેવલોક) માં દેવપણે ઉત્પન્ન થયા. તેઓ ત્યાંથી દેવાયુષ્ય તથા દેવ સ્થિતિનો ક્ષય થવાથી અવિને મહાવિદેહ ક્ષેત્રમાં (જન્મી જીંદગીના) છેલ્લા શ્વાસોશ્વાસોમાં સિજ્જશે. બુદ્ધ થશે, મુક્ત થશે, નિર્વાણ પામશે, અને સર્વ દુઃખોનો અંત કરશે.

૧૦૦૭—તે કાળ અને તે સમયને વિષે પ્રસિદ્ધ, જ્ઞાતપુત્ર, જ્ઞાતકુલિન, વિશિષ્ટદેહવાળા ત્રિશલાપુત્ર કંદર્પજેતા અને કોમલ ગૃહસ્થ જીવનવાળા એવા શ્રમણ ભગવાન મહાવીરે વિદેહભાવે ત્રીશ વર્ષ સુધી ઘરવાસમાં વસીને, માતા અને પિતા કાળ કરીને સ્વર્ગમાં ગયા એટલે પ્રતિજ્ઞા પૂરી થવાથી, હિરણ્ય, સોનું,

* ૩ ગોત્રના મૂળ ભેદો અને પેટા ભેદો માટે જુઓ સ્થાનાંગ સૂત્ર સ્થાન-૭ મું ઉદ્દેશક ૧ સૂત્ર ૫૫૧. *

શ્રી તીર્થંકર ચરિત્ર.

૬૧

સૈન્ય, વાહન, ધન, ધાન્ય, કનક, રત્ન અને બહુમૂલ્યાં દ્રવ્ય વિગેરે છોડયું. તેનો સંપૂર્ણ ભાવે ત્યાગ કર્યો. ભેશું કસીને દાન કર્યું અને ચાચકોને દાન આપ્યું એટલે સાંવત્સરિક દાન આપ્યું. ત્યારપછી હેમંતઋતુના પહેલા મહિનાના પહેલા પક્ષમાં માગશર વદિ ૧૦ દશમને દિવસે ઉત્તરાશ્વાદશુની નક્ષત્રમાં (તેમણે) અભિ-
નંક્રમણ (દિક્ષા) નો અભિપ્રાય કર્યો.

૧૦૦૮ થી ૧૦૧૩—એક વર્ષ પછી જીનેશ્વર દિક્ષા લેનાર છે તેથી સૂર્યો-
દયથી વાર્ષિકદાનની પ્રવૃત્તિ કરાય છે, આ રીતે સૂર્યોદયથી એક પ્રહર સુધીમાં
હંમેશાં એક કોડ અને આઠ લાખ સોનામહોરનું દાન અપાય છે. અને એક
વર્ષમાં ત્રણસો અઠ્યાશી કોડ અને એંશી લાખ સોના મહોરનું દાન કરાય છે.
કુંડલ, ધર, ધનદ અને લોકાંતિક મહર્ષિક દેવો પદ્મરક્ષ્મ ભૂમિમાં તીર્થંકરને
વિસ્રમિ કરે છે (?) બ્રહ્મદેવ લોકની (.નીચે) * ૪ કૃષ્ણરાજના મધ્ય ભાગમાં છેડે
અસંખ્યાતા લોકાંતિક દેવોના વિમાનો છે. આ દેવોનો સમૂહ ભગવાનને વિન-
વણી કરે છે કે—હે અર્હત, જગતના સર્વ જીવોના હિત માટે તીર્થ પ્રવર્તાવો.
(પદ્યગાથા ૬)

૧૦૧૪—ત્યારપછી શ્રમણ ભગવાન મહાવીરનો દિક્ષાનો અભિપ્રાય જાણીને
ભુવનપતિ-વાણવ્યંતર-જયોતિષી અને વિમાનવાસી દેવતાઓ તથા દેવીઓ પોત-
પોતાના સ્વરૂપ વેશ અને ચિન્હોથી તૈયાર થઈને સર્વ ઋદ્ધિ યુક્ત અને સૈન્ય
સમુદાય સાથે પોતપોતાના યાનવિમાનમાં આરૂઢ થયાં. પોતપોતાના વિમાનમાં
બેસી બાદર પુદ્ગલોને પલટાવ્યા. બાદર પુદ્ગલોને પલટાવી સૂક્ષ્મપુદ્ગલોનું ગ્રહણ
કર્યું. સૂક્ષ્મ પુદ્ગલોનું પરિણામ થઈ રહેતા આકાશમાં ઉંચે ઉડ્યા, ઉંચે ચડીને તે
ઉત્કૃષ્ટ શિઘ્રતાવાળી ચપળ, ઉતાવળી અને દિવ્યતાવાળી દેવગતિ વડે નીચે ઉતરતા
ઉતરતા તીર્થાં અસંખ્યાતા દ્વિપ સમુદ્રોને ઝાળંગીને જ્યાં જંબુદ્વિપ છે ત્યાં આવ્યા.
આવીને ઉત્તર-ક્ષત્રિય કુંડપુરસન્નિવેશની પાસે આવી તે સન્નિવેશના ઇશાન
ખુણામાં ઉપસ્થિત થયા.

૧૦૧૫—ત્યારપછી શકુદેવેન્દ્ર-દેવરાજે ધીમે ધીમે યાનવિમાનને સ્થાપ્યું.
યાનવિમાનને સ્થાપી ધીમેથી નીચે ઉતર્યો. તેણે ઉતરીને એક તરફ જઈ મોટો
વૈક્રિય સમુદ્ધાત કર્યો. મોટો વૈક્રિય સમુદ્ધાત કરીને એક વિવિધજાતિના મણિ
સુવર્ણ રત્નથી જડેલો શુભ અને મનોહર રૂપવાળો મોટો દેવછંદો બનાવ્યો. તે
દેવછંદાના મધ્યભાગમાં વિવિધ મણી કનક અને રત્નોથી જડેલું શુભ મનોહર
રૂપવાળું અને પાદ પીઠવાળું એક મોટું સિંહાસન બનાવ્યું. તે જ્યાં શ્રમણ-
ભગવાન મહાવીર છે ત્યાં આવ્યો, આવીને શ્રમણભગવાન મહાવીરને ત્રણ

* ૪ કૃષ્ણરાજ માટે જુઓ રથાનાંગ સૂત્ર-પર ૩, ભગવતી સૂત્ર શ્લોક ૬ ઉપસૂત્ર-૨૪૨-૨૪૩.

૬૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

પ્રદક્ષિણા કરી. એ રીતે ત્રણ પ્રદક્ષિણા કરીને વંદન નમસ્કાર કર્યા. વંદન નમસ્કાર કરીને શ્રમણભગવાન મહાવીરને લઇને દેવછાંદે આવ્યો. અને ત્યાં ધીમે ધીમે (શ્રમણ મહાવીરને) પૂર્વાભિમુખ સિંહાસને બેસાડ્યા, પૂર્વાભિમુખ સિંહાસને બેસારીને શતપાક, સહસ્રપાક તેલનું અભયંગ કરાવ્યું. પછી ગંધ વસ્ત્રથી તે લુંછી નાખ્યું અને શુદ્ધ પાણી વડે (પ્રભુને) સ્નાન કરાવ્યું. સ્નાન કરાવીને લક્ષમૃદ્યવાળા પ્રાસાદિત શિત ગોશિર્ષ ચંદનનું લેપન કર્યું. લેપન કરીને જરા નિશ્વાસના વાયુથી પણ ઉટે એવાં પ્રસિદ્ધનગર પાટણમાં વણેલાં પ્રવીણ પુરૂષોએ પ્રશંસા કરાવેલા, ઘોડાના પ્રીણ જેવા સુંદર, ચતુર કારીગરોએ સોનાના દોરાથી ગુંથેલા છેડાવાળાં અને હંસ લક્ષણવાળાં બે વસ્ત્રો પહેરાવ્યાં. વસ્ત્ર પહેરાવીને હાર, અર્ધહાર, ઉરસ્થ એકાવળી લાંબીમાળા કંદોરો મુકુટ અને રત્નમાળા વિગેરેથી શણગાર્યા. અને કલ્પવૃક્ષની પેઠે ગુંથેલી વીંટેલી પૂરેલી અને જોડેલી પુષ્પમાળાઓથી અલંકાર્યા. સારી રીતે અલંકૃત કરીને ફરીવાર વૈકિય સમુદ્ધાત કર્યો; જે વડે એક મોટી ચંદ્રપ્રભા નામનીશિખિકા બનાવી. જે શાહમૃગ, બળદ, ઘોડો, મનુષ્ય, મગર, પક્ષિ, વાંદરા, હાથી, રૂરૂ, મૃગ અષ્ટાપદપક્ષિ ચમરી-ગાય, વાઘ, સિંહ, વનલતા વિચિત્ર વિદ્યાધરોના જોડલાં અને ચંત્રયોગોની રચનાવાળી હતી. હજારો કિરણમાળાવાળી હતી. હુબહુ બનાવેલ અને ચમકતા હજારો બનાવોના ચિત્રામણવાળી હતી. નેત્રના પોપચાંને કાંઈક દાબી દે એવી કાંતિવાળી હતી. મોતિઓથી જડેલ હતી. મોતિની જાળી અને છેડે જોડેલ સોનાનાં લુપમાવાળી હતી. જુલતી મોતીની માળાવાળી હતી. હાર અર્ધહાર વિગેરે ભૂષણોથી ઓપતી હતી. અતિશય આકર્ષક હતી. કમલવડે કરેલ ચિત્રોવાળી હતી. વિવિધ વેલડીઓની ચિત્રરચનાવાળો હતી. શુભ સુંદર મનોહર અને રૂપાળી હતી, અનેક પ્રકારના મણિઓ પંચવર્ણી ઘોડીઓ તથા (પંચવર્ણી) પતાકાઓથી શોભાદાર શિખરવાળી હતી. ઇચ્છવા લાયક હતી. દેખવા લાયક હતી અને સુંદર રૂપવાળી હતી.

૧૦૧૬-જન્મમરણથી રહિત જીનવરને માટે પૃથ્વીના-પાણીના દિવ્યકુસુ-મોવડે હસતી પુષ્પમાળાઓવાળી શિખિકા તૈયાર થઈ. શિખિકાના મધ્ય ભાગમાં જીનવર માટે શ્રેષ્ઠ રત્નોના રૂપથી ચમકતું પાદ પીઠવાળું બહુ મૃદ્યવાન સિંહાસન બનાવ્યું. લાખ મૃદ્યવાળા ક્ષૌભિક વસ્ત્રમાં શોભતાં, લાંબી માળા અને મુકુટવાળા દેદીપ્યમાન શરીરવાળા સુંદર આભરણને ધારણ કરનાર, છટ્કભક્તવાળા શોભન અધ્યવસાયવાળા અને વિશુદ્ધ લેશ્યાવાળા જીનવર શિખિકા ઉપર ચડ્યા- પ્રભુ સિંહાસન ઉપર બેઠા. શક અને ઇશાનેંદ્ર મણી અને રત્નોથી જડેલા ચામરોવડે બન્ને બાજુ વીંજતા હતા. તે શિખિકાને પ્રથમ હર્ષિત અને ખડા થયેલ રોમાંચ વાળા પુરૂષોએ ઉપાડી. પછી સુરેંદ્ર, અસુરેંદ્ર, ગરૂડેંદ્ર અને નાગેંદ્રોએ ઉપાડી

આપણી (જૈનોની) વીરતા ક્યાં ?

૬૩

લીધી. દેવો પૂર્વ દિશામાં, અસુરો દક્ષિણ દિશામાં, ગરૂડો પશ્ચિમ દિશામાં અને નાગદેવો ઉત્તર દિશામાં રહી શિબિકાને વહન કરે છે. આ વખતે વનખંડ જેમ પુષ્પોવડે શોભે, શરદ્કાળનું પદ્મસરોવર જેમ પુષ્પોવડે શોભે, તેમ આકાશ દેવો વડે શોભતું હતું અથવા જેમ સિદ્ધાર્થવન કણેરનું વન કે ચંપકવન પુષ્પોવડે દીપે છે તેમ ગગનતળ દેવોવડે શોભતું હતું. વળી આકાશ પટમાં અને ભૂપિઠમાં મોટું પડધમ, લેરી, ઝાલર અને શંખ વિગેરે લાખો વાજાંત્રોનો અતિશય મનોહર વાદ્ય ધ્વનિ પ્રસર્યો. આ પ્રમાણે હજારો દેવો સેંકડો અભિનય-નાચની સાથે અનેક પ્રકારો વડે તત્ત વિતત ધન અને શુધિર એ ચાર જાતિના વાજાંત્રોને વગાડતા હતા. (ગાથા ૧-૧૧)

ચાલુ.—

આપણી (જૈનોની) વીરતા ક્યાં ?

[ગતાંક ૫૪ ૩૬ થી ૩૭]

કર્મવીર.

કર્મવીર મનુષ્ય બધે પુરો પડે છે, કમ્મેશૂરા સોધમ્મેશૂરા હોય છે. નમુચીનો યોગ્ય પરિસ્કાર કરનાર વિષ્ણુકુમાર અને ગર્દભિલ્લને યોગ્ય સબ્બ કરનાર કાલિકા-ચાર્ય મુખ્ય સ્થાને શોભે છે, તેમજ મહારાજ એટક ચુસ્ત જૈન પરમ અહિંસા ધર્મનો ઉપાસક હોવા છતાં શત્રુઓના સામે રણાંગણમાં મહારથીની જેમ ઝુઝે, તેના એક બાણથી મનુષ્યો યમહૂતના અતિથિ બનતા, નિર્દોષ જીવોને બચાવવા ખાતર ધનુષ્ય બાણ પૂજણીથી પૂજનાર, શત્રુના પ્રથમ ઘા સિવાય ઘા ન કરનાર, આ દયાળુ રાજવી અહિંસા ધર્મના પરમ ઉપાસક રહ્યા છે અને સમર્થ યુદ્ધ ખેલાડી-યોદ્ધા લડવૈયા તરીકે અપૂર્વ માન લોગવતા, તેમજ મહારાજ શ્રેણીક, ઉદાયન, ચંડપ્રદોત, શતાનીક, દધિવાહન, આદિ રાજ મહારાજાઓ પ્રભુ મહાવીર દેવના પરમ ભક્ત, અહિંસા ધર્મના ચુસ્ત ઉપાસક છતાંય સમર્થ રણખેલાડી, યુદ્ધનો જવાબ યુદ્ધથી આપનાર અને શત્રુને તોબાહ પોકરાવનાર હતા. ચંદ્રશુભ, સંપ્રતિ, વીરવિક્રમ, આમરાજ, કુમારપાલદેવ આદિ રાજ મહારાજાઓ, અભયકુમાર, પેથડકુમાર, ઝાંઝળ, કર્મચંદ્ર, ભામાશાહ, ચાંપોમંત્રી, વિમલમંત્રિ, આભૂરાજ, આશુકમંત્રિ ઉદાયન, ચાહડ, વાહડ, અને વસ્તુપાલ તેજપાલ સમા સમર્થ મુસ્સદી મંત્રીવરો ચુસ્ત જૈન પરમ આર્હતોપાસક, અહિંસા ધર્મના મહાન સેવકો હોવા છતાં કલમની માફક ભાલાં ધનુષ્ય બાણ ચલાવતા. તેમનાં પહાડી મજબૂત શરીરના પડછાયાથી શત્રુઓ ધૂજતા, અરે, ભૂખ્યા ડાંસ વાધના મ્હોમાં હાથ નાખી તેને તાબે કરનાર વીર વિમલમંત્રિ કાંઈ અપ્રસિદ્ધ નથી. શું તેમને આપણી જેમ અહિંસા ધર્મ

વહાલો નહોતો ? આપણા કરતાં વિશેષ પ્રેમ અને શ્રદ્ધા અહિંસા ધર્મ ઉપર તેમને હતાં. એમના નામથી શત્રુઓની સ્ત્રીઓની આંખમાં શ્રાવણ ભાદરવો વહી જતો. એ યુદ્ધે ચઢે કે શત્રુઓની સ્ત્રીઓ તેને શાપ આપવા માંડે પણ તેની અડગ વીરતા જોઈ મહાન્ ક્ષત્રિય યોદ્ધાઓ તેના ચશોગાન ગાવા માંડે. શું એ યુદ્ધ કરતાં વીરતા બતાવતા એ અહિંસા પ્રેમીએ કદીપણ સમરાંગણમાંથી પાછી પાની કર્યાનું કોઈ ઇતિહાસમાં વાંચ્યું છે કે સાંભળ્યું છે ? કોઈ એ વાંચકો ઉચ્ચારજો જે હોય તે સત્યથી ન ડરશો, આંખમાં ત્રિની વીરતાનો એક દાખલો નોંધું છું.

“ આંખોમાં ત્રિ ઉંટ ઉપર બેસી માલ લઈ (કોઈક ઠેકાણે ધીના કુડલા છે) ચાલ્યો આવતો હતો. એની પાસે પાંચ બાણુ ભાથામાં હતા. આ વખતે ગુજરાતમાં ભૂવડનું રાજ્ય હતું. ભાવી બાલ ગુર્જરેશ્વર વનરાજે મામાની સાથે ખડારવટુ લીધું હતું. ભૂવડની પ્રજાને કેમ લુટી હેરાન કરવી એ ઉદ્દેશ એ ખડારવટામાં હતો. તે વખતે સૂરપાળની ગુજરાતમાં રાડ બોલતી. આંખો નિડરતાથી આનંદ પૂર્વક ઉંટ ઉપર બેસી ચાલ્યો જતો હતો ત્યાં એક જણે પડકાર કર્યો. વાણીયા ઉભું રાખ ઉંટ, બગરદાર જો એકપણ પગલું આગળ વધ્યો તો ડોકું ધડથી જુડું થશે. આંખો સમય સમજી ગયો. તરતજ ભાથામાંથી બાણુ કાઢી બે ભાંગી નાખ્યાં. પડકાર કરનાર વનરાજનો સાથી હતો. વનરાજને વાણીયાની વિચિત્રતા જોઈ આશ્ચર્ય થયું. તેણે તરતજ સાથીદારોને સમજાવ્યા કે વાણીયો જેવો તેવો નથી, માટે તેને સમજાવી દેવો. બધાએ બાણુ પાછાં મુકી દીધાં. વનરાજે આંખોને કહ્યું. ભાઈ, નીચો ઉતર. એક વાત પૂછવી છે. વાણીયો ડરવિના નીચે ઉતર્યો. વનરાજે પૂછ્યું કે પાંચ બાણુમાંથી બે કેમ ભાંગી નાખ્યાં ? વાણીએ કહ્યું કે તમે ત્રણ જણ છો અને બાણુ પાંચ હતાં, માટે બે ભાંગી નાખ્યાં, તમારા ત્રણ માટે ત્રણ બાણુ બસ હતાં. એકએક બાણુ જરૂર એકએકને પુરો કંઈ એવી શક્તિ મારામાં છે. બસ. પછી તો વનરાજને આંખોએ જાણખ્યો, જોઈતો માલ આપ્યો અને વનરાજે તેને પોતાનો માનીતો મુખ્ય મંત્રી નીમ્યો. ત્યારપછી તો વનરાજની ખુબ ઉન્નતિ થઈ. ગુજરાતનું રાજ્ય મેળવ્યું. શત્રુઓને ગુજરાતમાંથી હાંકી કાઢ્યા. અને એ ચાલાક મંત્રિની સહાયથી રાજ્ય સુરક્ષિત બનાવી પાટણનગર તેની સલાહઅનુસાર બનાવ્યું અને તેનું નામ અમર રાખવા પાવાગઢની તળેટીમાં આંખોને વસાવ્યું જે અત્યારે પણ તેની ગુણગાથા ગાતું ખંડેર રૂપે ઉભું છે. એ વખતની વીરતા સાથે આપણી અત્યારની માયકાંગડી સ્થિતિને સરખાવો. આજે આપણાં તીર્થ લુટાય છે, છડે ચોક આપણા તીર્થોમાં પર હુક્કની બેડીયો ઠોકાય છે, આપણા પરમ પુનિત આચાર્યદેવ ઉપર માનસિક વ્યભિચારના આરોપો મુકાય છતાં આપણે થોડીવાર હોહા કરી બે ચાર વાર બે ચાર ઠેકાણે હોહાકરી મૌનં સર્વાર્થસાધનં ના અટલ સિંદ્ધાંતનું પાલન કરીએ છીએ.

આપણી (જૈનોની) વીરતા ક્યાં ?

૬૫

જુનાગઢ જીતવું હતું. સિદ્ધરાજ વર્ષોથી પ્રયાસ કરી રહ્યો હતો છતાં જીતાતું નહોતું. તે વખતે કંટાળી ત્રણ મહારથીઓને રજૂ ચઢવા બોલાવ્યા. ત્રિભુવનપાલ (કુમારપાલ દેવના પિતા.) મુંઝવેમંત્રિ અને મહામાત્ય ઉદાયન. ત્રણમાંથી જે તો ચુસ્ત જૈન પરમ આહંતોપાસક હતા. સિદ્ધરાજ યુદ્ધથી કંટાળે ખરો, થાકે ખરો, પણ આ વીરો ન થાક્યા, ન હાર્યા અને અન્તે જુનાગઢ પડ્યું.

શુજ્જિશ્વર કુમારપાલભૂપાલ ગાદીએ આવ્યા ત્યારે આખું રાજ્ય ઇર્ષ્યા, કલહ, અને આંતર વિચ્છેદમાં રક્ત હતું. કુમારપાલને પડખે કોઈ નહોતું, તેવા સમયે શત્રુજય તીર્થનો ઉદ્ધાર કરાવનાર ઉદાયન સુત વીર વાહડ-બાહડ સાથેજ હતા. કુમારપાલને દક્ષિણના રાજા મલ્લિકાર્જુનનું રાજાપતામહ બિરૂદ ખુર્રુ. એવું બિરૂદ દક્ષિણાધિપતિને ન છાજે. યુદ્ધ કરવા બાહડને જ મોકલ્યો. મલ્લિકાર્જુનની રાજ્યલક્ષ્મી લુટી તેનું બિરૂદ બંધ કરાવી પાછો વળ્યો. કુમારપાલે એ જ બિરૂદ બાહડને અર્પણ કર્યું. અરે ખુદ વિમલમંત્રિ આખુનાં જગપ્રસિદ્ધ મંદિર બંધાવનાર પરમ આહંતોપાસક વિમલની બાણ આલાકી-તેના સિદ્ધ હસ્ત ભેદ લીમદેવે તેને મંત્રિ નીચ્યો હતો. એ વીરતા અને ધીરતા આપણામાંથી ક્યાં અને કેમ પલાયન કરી ગઈ તેનો ઉત્તર છે ખરો ?

વસ્તુપાલ તેજપાલની વીરતા ક્યાં એછી હતી ? છતાં તે ચુસ્ત જૈન પરમ આહંતોપાસક થઈ શકે છે. મહારાણા વીરધવલ કચ્છના ભદ્રેશ્વરના રાજાની સાથે યુદ્ધમાં હાર્યો. શુજ્જિશ્વરનો અને શુજરાતનો કીર્તિધ્વજ પડવાની તૈયારીમાં હતો તે વખતે રણાંગણમાં તલવાર લઈ કુદી પડનાર, શુજરાતના કીર્તિધ્વજને ખચાવનાર, શુજરાતના ગૌરવને જીવંત રાખનાર વીર શિરોમણી જે બાઈઓ જ હતા વસ્તુપાલ અને તેજપાલ. સોરઠ સરકારે વણથલીના રાજાએ કે જે વીરધવલનો સાળો થતો હતો તેણે શુજ્જિશ્વરની ધુરા ફેંકી દીધી અને સ્વતંત્રતાનો નાદ ગળવ્યો. શુજરાતની કીર્તિના મહત્વાકાંક્ષી મંત્રીશ્વર વસ્તુપાલે તેને સમજાવ્યો અને ન માન્યું તો યુદ્ધથી પરાજય પમાડી શુજ્જિશ્વરની આજ્ઞા પ્રવર્તાવી. આવા તો ઘણા પ્રસંગો એ વીરનરોને પ્રાપ્ત થયાં છે પણ એક પ્રસંગ બધાનું ધ્યાન ખાસ આકર્ષે છે. આ રહ્યો ત જવલંત પ્રસંગ—

“ શુજરાતમાં વીરધવલની આજ્ઞાનો ધ્વજ ફરકી રહ્યો હતો, ત્યાં ગોધરાના ધૂધલે શુજરાતના રાજાની આજ્ઞા ધૂંસરી ફેંકી દઈ ખંડારવટું લીધું. શુજરાતની પ્રજા હેરાન થઈ ગઈ, તેના નામથી બાળક રડતું શાન્ત થઈ જાય તેવી હાક શુજરાતમાં વાગવા લાગી. મોટા મોટા રણશૂરો પણ તેની સામે જવાની હિમ્મત ન બતાવતા. ધૂધલ સામે આવે છે એમ ખબર પડે તો સૈનિકો તેના આગમનની ઉંઘી દિશામાં ઘોડા પુરપાટ દોડાવી મુકતા. વીર ધૂધલને એમ જ હતું કે હજી કોઈ માનો જાયો છે નહિ કે ધૂધલની સામે આવે. તેનું અભિમાન, તેનો મદ અને

બળ એટલું વધી પડ્યું કે ખરો ગુર્જરેશ્વર પોતે જ છે એમ મનાવવા લાગ્યો. વીરધવલ પાસે રાડ ગઈ વીરધવલે તરત જ ધૂધલને લાંટફાટનો ધંધો છોડી દઈ નીતિપુર:સર રાજ્ય ચલાવવાની તાકીદ આપી. ઉત્તરમાં કદી કોઈએ નહિં ધારેલું આંચું. એક કાંચળી સાડી અને આંખમાં આંજવાનું કાજળ સાથે પત્ર હતો. તેમાં લખ્યું હતું કે જેના મંત્રીઓ ભાજીખાઉ વાણીયા હોય, ડરપોક અને બીકણનું જ જ્યાં રાજ્ય હોય તેવા રાજાની આજ્ઞા હું માન્ય રાખતો નથી. ખસ આ જોતાં જ વીરધવલનો પિત્તો ગયો, તેની આંખો લાલચોળ બની, તેમાંથી અંગારા ઝરવા માંડ્યા, તેનું મોઢું કોધથી લાલધુમ બની ગયું, સૈનિકો, મંત્રિ અને સલાહકારો ખીંધા કે બાપુ આજે શું કરશે. તરતજ બીડું ફેરવવામાં આંચું કે તેની સામે યુદ્ધ કરવા કોણ જાય છે. બધાને બીક લાગી કે ધૂધલ સામે જવું એટલે મરવું. જાણી જોઈને કોણ મોતને આમંત્રણ કરે, બધાની નજર મંત્રીશ્વર સામે ગઈ. તે ચાલાક બાહોશ મંત્રિ સમજી ગયો કે બધાને તેની સામા જતા મરણનો ભય લાગે છે. ખુદ વીરધવલે પણ જ્યારે કોઈ ન ઉઠ્યું ત્યારે મંત્રી સામે જોયું. તેણે તરત જ બીડું લેવા હાથ લંબાવ્યો અને તે જ સમયે તેના નાનાભાઈ તેજપાલે બીડું ઝડપી લીધું. પોતે સૈન્ય લઈ ધૂધલની સામે ગયો અને ખબર આપ્યા કે ભાજીખાઉ વાણીયાનું બળ અને તેજ જોવા સામે આવજો. તેણે ધૂધલની ગાયોનું ધણુ વાળી ડોલોઈના કિલ્લા ભેડું કરી દીધું. ધૂધળ ધૂઆ કુંઆ થઈ ગયો. તેણે કીધું, એવો કોણ માડી જાયો છે કે જે મારા જીવતાં મારા ધણુનું હરણ કરી જાય છે? મને લાગે છે કે તેને પ્રાણુ ઠહાલા નહિં હોય, નહિં તો આવું ભયંકર સાહસ ન કરત. તેને ચોક્કસ ખાતરી મળી કે મને હરાવવા જ તેજપાળ આવે છે માટે મ્હારે પણ ખરાખર તૈયાર થઈ જવું જોઈએ. * * * પછી યુદ્ધ થયું, બન્ને સૈન્ય વચ્ચે ભયંકર દાડણુ યુદ્ધ જામે છે. તેજપાલ સૈન્યને મોખરે ઉભો રહી બધી વ્યવસ્થા ગોઠવી રહ્યો છે. ત્યાં ધૂધલ આવી પહોંચ્યો. તેણે આવતાંજ તેજપાલની ઉમ્મર જોઈ કહ્યું કે મને તારા આ દૂધિયા દાંત જોઈ દયા આવે છે. તારા ઘરની સ્ત્રીનો ચુડો ભાંગશે, માટે હજી ચેતવું છું કે તું પાછો ફર, જ તને વગર હરકતે જવા દઈશ. તેજપાલે કહ્યું કે એ વાણીવિલાસ હમણા જવા દો. આ ભાજીખાઉ વાણીયામાં કેટલી તાકાત હોય છે તે જોઈ લે. ધૂધલે બાણ ચલાવ્યું. ચાલાક તેજપાલ તરી આગળ થયો અને પોતે બાણાવલી ચલાવી. બન્ને વચ્ચે દાડણુ યુદ્ધ ચાલ્યું. અન્તે ધૂધલ હાર્યો અને જીવતો કેદ પકડાયો. તેને જીવતોજ પાંજરામાં પુરી વીરધવલની સલામાં ખડો કર્યો. આટલા પરાજય છતાં અભિમાની ધૂધલનો દર્પ, ગર્વ ગળ્યો નહોતો “અભિમાની મનુષ્ય વ્યર્થ ગર્વના હાથી ઉપર ચઢી પોતાનો કાળ નજીક ખેંચી આણે છે.” બીજે દિવસે લોહશ્રંખલા પહેરાવી અભિમાની ધૂધલને રાજસલા સમક્ષ ઉભો રાખ્યો અને તેણે ઉત્તરરૂપે મોકલેલ કાજળ, કાંચળી અને સાડી તેની સન્મુખ

આપણી (જૈનોની) વીરતા ક્યાં ?

૬૭

મુકી કહેવામાં આવ્યું કે આવું વ્યર્થ અભિમાન ન રાખીયે. શેરને માથે સવાશેર જરૂર હોય છે એ નહોતું ભૂલવું. હવે આજે આ તમારી મોકલેલી વસ્તુઓનો ઉપયોગ તમે કરો. અર્થાત્ કાજળ આંખમાં આંલે અને કાંચળી ને સાડી પહેરો. ધૂધલ કોઘથી ધમધમ્યો પણ પાંજરામાં પૂરાયેલા સિંહની ગર્જના જેમ નકામી જાય છે તેમ તેનો કોઘ અસ્થાને હતો. અન્તે તેજપાલે જઈ તેની વસ્તુ તેને પહેરાવી. કાંચળી અને સાડી પહેરાવી ખતાવી આપ્યું કે કોતું રાજ્ય શુજરાતમાં ચાલે છે અને તે માની લીધેલા લાણખાઉમાં તારાં કરતાં પણ કેટલું વિશેષ બળ છે.

ધૂધલમાં એકલું વીરત્વ હતું તેને કાંધ આજી બાજીનું કે આ કાર્ય છે કે અકાર્ય છે તેનું ભાન નહોતું. એનું વીરત્વ બીજને દુઃખ દેવામાં, ગરીબ રૈયતની મા બહેનો લુંટવામાં, બીજની લક્ષ્મી લુંટી લેવામાંજ વપરાતું. ત્યારે આ ધર્માત્મા વીર પુરૂષનું વીરત્વ બીજનું રક્ષણ કરવામાં, બીજને બચથી મુક્ત કરાવવામાં, અધર્મ ટાળવામાં, સ્ત્રીઓનું સતીત્વ રક્ષવામાં, બીજના લક્ષ્મી ભંડારો સહિસલામત રખાવવામાં અને પરદુઃખદાયક અભિમાનીઓના મદ ચૂર્ણ કરવા માટેજ વપરાતું. અહિંસા ધર્મનો પરમ ઉપાસક વીર પુરૂષ કદી પણ પોતાના શૌર્યનો અને વીરતાનો દુરુપયોગ નહિ કરે, બીજના પીડનમાં તે કદી પણ નહિ રાજી રહે અને સદાય ધર્મના રક્ષણ માટે તત્પર રહેશે. આપણે આવા વીરપુરૂષો જોઈએ છીએ. ધર્મનું રક્ષણ કરે, તીર્થોને સ્વતંત્ર રાખી માત્ર આત્મકલ્યાણના દ્વાર રૂપેજ રહેવા દે તેને આવકનું સાધન માનનાર કરતાં આત્મ પુનિત કરવાનું સાધન માનનાર બનાવી દે અને પરદુઃખ ભંજક નીવડે. આ વીરપુરૂષની વીરોચિત વીરતાનાં હજી એકાદ બે દ્રષ્ટાન્તો જોઈ પછી આગળ વધીશ. (ચાલુ.)

“ મે’માન ”

(ક્વાલી)

એક માતાનાં તનુજ બે,	સુખ ને દુઃખ માનજો;
મહેમાન થાયે સર્વના,	ખોટું જરી ન પ્રમાણજો.
મહેમાનગીરી તે તણી,	સત્કારથી ઉઠાવજો;
સમભાવ ભાવી સર્વદા,	નિજ આત્મને સંતોષજો.
એક આવે એક જાયે,	ત્યાય નવ પલટાય જો;
કરવો વૃથા શું શોચ તેમાં,	શુભાશુભ પરિણામ જો.
રાગદ્વેષાદિ વળી,	પૂરવ પુન્યને પાપ જો;
અઠકર્મના સંસ્કાર તેવા,	આવશે મહેમાન જો.
સુખવાંચ્છત આદરો,	સુ-ધર્મ-કર્મ સદાય જો;
મળશે અચુક મહેમાન તે,	સૌ પુનઃ જન્મ વિચારજો.

રચનાર:—મણિલાલ માણેકચંદ મહુધાવાલા.

શ્રદ્ધા.

અને તે માટે શિક્ષણની આવશ્યકતા.

ધુનિક સમયના જૈન સમાજમાં ધાર્મિક શિક્ષણ આપવાનો પ્રબંધ ઘણા સૂક્ષ્મ પ્રમાણમાં દષ્ટિગોચર થાય છે કે જે જૈનોની અધોગતિનું એક ખાસ કારણ છે. ફક્ત વ્યવહારિક શિક્ષણ આપવામાં વ્યવહારિક સ્કૂલોમાં શિક્ષણ અર્થે પોતાના બાળકોને મોકલવામાં જૈન સમાજ પોતાના કર્તવ્યની ઇતીશ્રી માનતો હોય તો તે માન્યતા તેસ માજને જ મુબારક ! આવી માન્યતામાં જૈન સમાજનો ભયંકર પ્રમાદ થાય છે. અને તે ભયંકર પ્રમાદથી જૈન સમાજનાં અવદશાનાં ચિન્હો સ્થળે સ્થળે ઉપસી આવતાં નજરે પડે છે. અને તે અવદશાને પાત્ર થયેલ વ્યક્તિઓનાં જીવન પણ અત્યંત કલુષિત થઈ ગયેલાં હોય છે.

વર્તમાનનો જડવાદી જમાનો દિવસે દિવસે એટલી પ્રગતિ કરતો જાય છે કે તેનું માપ તે વિષયના જ્ઞાતા મનુષ્યોજ માપી શકે. પાશ્ચિમાત્ય સંસ્કૃતિ પ્રતિદિન આપણા ધાર્મિક અને નૈતિક વ્યવહારમાં એટલી ઓતપ્રોત થતી જાય છે અને તેથીજ આપણાં મૂળ ધ્યેયો એટલી સીમા પર્યંત બદલાતા જાય છે કે તેનું અનુમાન અત્યારે તારવી કાઢવું મુશ્કેલ થઈ પડ્યું છે. પણ એટલું તો ચોક્કસ છે કે, આપણા આત્માનો જે શુદ્ધ, દેવી અને પવિત્ર સૂર હાલના પ્રતિકૂલ અને વિષમ વાતાવરણથી શુંગળાતો જાય છે. અને આપણે આપણા આત્મધર્મથી દૂરના દૂર જઈએ છીએ.

વ્યવહારના માર્ગોમાં પણ જો શુદ્ધ સંસ્કૃતિ આવે છે તો તેટલા પુરતો પણ અભ્યુદય થાય છે. વ્યવહારિક સંસ્કૃતિના પરિણામે, ચીન, જર્મની જાપાન વિગેરે દેશોનો અભ્યુદય થયેલો. અમેરીકાને સંસ્કૃતિ સાથે દેશાભિમાન હતું જેથી અત્યારે તે પ્રદેશ માઇલોના માઇલ સુધીનો વિસ્તારવાળો સમૃદ્ધ અને સ્વતંત્રતાની ઉચ્ચ ભૂમિકાએ છે. આતો રાજદારી વિષયો છે પણ આપણે તો એટલુંજ સમજવાનું છે કે જે પ્રબલ ફક્ત પોતાના વ્યવહારોને જ સંસ્કારીત રાખે છે તેમની આર્થિક ઉન્નતિ અવશ્ય થાય છે. તો આપણે, ધાર્મિક અને વ્યવહારિક બંન્ને માર્ગોમાં સંસ્કાર વેરવા છે. કારણ વ્યવહાર શુદ્ધ કરવાનો મૂળ પાયો ધર્મ છે. ધાર્મિક સંસ્કાર સારા હોય તો વ્યવહાર પણ ટકી રહેશે. ધર્મ વિના એકલા વ્યવહારિક સંસ્કારો લાંબો સમય ટકી શકતા નથી, માટે આપણે પ્રથમ મૂળને મજબૂત કરવાનું છે.

શ્રદ્ધા.

૬૯

જેમ રાષ્ટ્રોની ઉન્નતિ સંસ્કારીપણુને આભારી છે તેમ આત્માની ઉન્નતિ ધાર્મિક સંસ્કારોને આભારી છે.

અત્યારે ધર્મની દશા કંદેાડી થઈ ગઈ છે. (ધર્મ કંઈ અવનત દશામાં આવતોજ નથી તેના તત્વો ત્રણે કાળમાં એક સરખાં પ્રકાશે છે. માત્ર મનુષ્યોની વૃત્તિઓ બદલાય છે અને તે વૃત્તિઓની છાયા ધર્મ ઉપર આવરણુ કરે છે. જેમ સૂર્ય નારાયણના પ્રખર પ્રકાશને નજીવાં વાદળાં આવરણુ કરી ઢાંકી દે છે તેમ. ધર્મ અનાદિ છે. અને તેનો અંત નથી. માત્ર, તે વૃત્તિઓ તે પડળો પલટાવવાની જરૂરીઆત ઉત્પન્ન થઈ છે.)

દયા એ તો વીતરાગ પંથની પતાકા છે અને તે પતાકાથી તે સર્વોદ્ધૃષ્ટ દયાથી વીતરાગ પ્રણિત ધર્મ બીજા સર્વ ધર્મ કરતાં અગ્રસ્થાને છે. છતાં ય, ॥ પદમં નાણં તત્ત્વો દયા ॥ અર્થાત પ્રથમ જ્ઞાન પછી દયા કહેલ છે. તેનું કારણ ખુલ્લુંજ છે. જેને જ્ઞાન નથી તે માત્ર બાહ્યાચાર તરીકે દયા ભલે પાળે. પણ તેમને ‘છાણુમાં ખીલા જેવા’ કહ્યા છે. છાણુમાં ખીલો ધારે તો આમથી તેમ ખેંચાય. તેમ જેને જ્ઞાન મળ્યું નથી તે આ ધર્મમાંથી બીજા ધર્મમાં અને બીજામાંથી ત્રીજા ધર્મમાં ખેંચાઈ જાય છે. વળી જ્ઞાન વિનાની દયા પણ લગભગ શુષ્ક જેવીજ થઈ પડે છે. એટલે શિક્ષણુ આપવાની આવશ્યકતા છે તેમ આપણુને સ્વીકારવું પડશે.

આપણામાં અને બીજા કોમોમાં પોત પોતાના ધર્મ સિદ્ધાંતોને ફેલાવવા ખાતર શાળાઓ ચાલે છે. પણ બીજા કોમો આગળને આગળ પ્રગતિ કર્યે જાય છે. મીશનરીઓ, આર્યસમાજીઓ, અતિ ઝડપથી ધર્મના ઉપાસકોનો વખત કરે જાય છે. અને આપણે પ્રતિદિન પીછે હઠ કરીએ છીએ. આપણે જે સંજ્ઞાતમ શાળાઓ ચલાવીએ છીએ તે સંજ્ઞા સુદલ સંતોષકારક નથી, અને અહીંને પ્રથા કાયમ રહેશે તો આપણી શુન્નિતિ થશે અને આપણે કંઈ દિશામાં હોદી. તેની કલ્પના પણ કરી શકાતી નથી. આપણામાંથીજ શિક્ષણુના અભાવે કેટલાએ અન્યધર્મ તરફ પ્રેરાઈ ગયા છે અને તેથી પ્રતિ વર્ષ આપણી સંજ્ઞામાં મોટો ઘટાડો થાય છે. શિશુશાળા, પાઠશાળા, કન્યાશાળા, વિગેરે શાળાઓ સ્થાપી ભવિષ્યમાં મહાન વ્યક્તિઓનું સંજન કરવા માટે અત્યારથીજ તેમની કુમળી વયમાં ઉચ્ચ સંસ્કાર રેડવા પડશે અને જ્યારે તેવી શાળાઓ તરફથી અપાતાં આધ્યાત્મિક અને વ્યવહારિક શિક્ષણુને પચાવશે ત્યારે યુવક-યુવતિ નવો સંસાર માંડશે. જેમના સંસાર પણ અનુકરણીય થશે અને આત્માને સહેજે ઉચ્ચ દિશામાં લાવી મૂકશે. કહો કે આખું વાતાવરણુજ પલટાઈ જશે.

આધ્યાત્મિક અને વ્યવહારિક મિશ્રિત કેળવણી આપતી સંસ્થાઓ દ્વારા

તૈયાર થતા યુવક અને યુવતીઓનાં જીવન કેવાં બને છે તેનો ચત્ કિચિત જ્યાલ નીચે આપવામાં આવ્યો છે.

૧ કુમળી વયમાં ધર્મનાં સિદ્ધાંતો બરાબર સમજાવવાથી તેના ઉપર સજ્જડ વજ્રલેપ સમ છાપ પડી જાય છે. અને જ્યારે તે જ્ઞાનરૂપી ગોળીઓ બરાબર પચાવે છે ત્યારે તે કોઈ વિકટ પ્રસંગે યા કસોટી પ્રસંગે બીજા ધર્મનાં પ્રલોભનો તરફ નહિ ઘસડાતાં આત્મધર્મમાં અડોલ અને અવિકૃત રહે છે અને તેવા વર્તનથી આત્મ શાંતિ અનુભવી અંતે મોક્ષાધિકારી બને છે.

૨ વ્યવહારિક જ્ઞાન પણ જ્યારે સંપૂર્ણતાથી લે છે ત્યારે તેનામાં સત્ય, દયા, બ્રહ્મચર્ય આદિ ઉત્તમગુણો પ્રગટે છે, તે ગુણોને યથાસ્થિત સાચવે છે. તેનું જીવન લોક સમૂહના આહરને પાત્ર અને અનુકરણીય બને છે, સ્વાશ્રયી બને છે. અને તેથી તેનો વ્યવહાર શુદ્ધ બને છે. અત્યારે કેટલાક દંપતિઓનાં હૃદય અજ્ઞાનતાથી જુદાં થઈ કલેશમય બને છે જ્યારે આ યુવક-યુવતીના હૃદય એક થઈ જાય છે, કલેશનો ઉદય થતોજ નથી, થાય તો જ્ઞાન બળથી રોકે છે.

ઉપરની સઘળી દલીલો શિક્ષણ આપવા તરફ છે, પરંતુ આપણે તો તેથી પણ આગળ જવું છે, અને તે શ્રદ્ધા ને મેળવવી છે.

આપણા શાસનમાં શ્રદ્ધાને મોક્ષની શ્રેણીએ ચઢવા માટેનું મુખ્ય સોપાન કહ્યું છે, પરંતુ તે શ્રદ્ધાની દેવ, ગુરૂ અને ધર્મ તરફ વિશ્વાસની લાગણી ઉત્પન્ન થવી સહેલ નથી, પ્રભુએ સ્વમુખે ફરમાવ્યું છે કે ‘શ્રદ્ધા પરમ દુલ્લભા’ અર્થાત શ્રદ્ધા આસ થવી અતિ દુષ્કર છે. ત્યારે તે અણમોલી શ્રદ્ધાને ઉત્પન્ન કરવા માટે મુખ્ય વાર્તા શીક્ષણનું છે. જ્યારે વ્યક્તિગત ઉચ્ચ શિક્ષણ પામે છે ત્યારે શ્રદ્ધાનું પ્રતિજ્ઞાઓતેના હૃદયપટમાં પડે છે. હવે જ્યારે તે દુષ્પાપ્ય, શ્રદ્ધાને મેળવે છે ત્યારે આત્મધર્મથી પતિત કરવાનાં ગમે તેટલાં પડયંત્રો રચવામાં આવે છતાં પણ ન મહારથીની માફક અડોલ ઉભો રહે છે અને તેનું ઉંડાણ શિક્ષણ સુધી નિર્મિત છે.

બાળક વડીલ પ્રત્યે વિનય દાખવી શકતો નથી. અવળે રસ્તે ચડી આત્માનું અને દ્રવ્યનું અહિત કરે છે. પ્રથમથી શિક્ષણ આપવાની દરકાર માબાપે કરી નથી દરમ્યાન બાળક ખહારના (જડવાદી સિદ્ધાંતોના) સંસ્કારોથી સજ્જ થઈ યુવાન બન્યો. હવે આ અવસરે તે સિદ્ધાંતોને છોડવા સમજાવશે, પરંતુ શિશુવયમાં વજ્રલેપ થઈ ગએલા સંસ્કારો યુવાન છોડશે નહિ, તેથી માબાપ પોતાની મૂર્ખાઈ પર અફસોસ જાહેર કરે છે.

હવે તે યુવાન કુસંસ્કારથી જ્યારે અધોગતિએ પહોંચે છે, ઠોકરો ખાય છે. કટકા પડે છે ત્યારે તેને સહેજ (શુદ્ધતો નહિજ) આત્મભાન થાય છે, કંઈક જાગૃત

થાય છે. પણ તે અરણ્યરૂઢન સમાન નિરર્થક નિવડે છે, હવે તે આશાવાદી યુવાન શું વિચારે છે “ માતા પિતાએ મહારી શિશુવયમાં ધર્મ રસીયો કાં ન કર્યો ? અત્યારની ડીઝીવાળી વિદેશી ભાષામાં વ્યવહારમાં કાં મોહ પમાડ્યો. ? ”

અને આ ડીઝીથી તો હું આત્મવિહોણો બન્યો, જીવ અજીવનું ભાન ભૂંડ્યો, સઘળું ખોયું અને હું પણ ડુબ્યો.

આ સમયે એક મહા યોગી તે યુવકને નીચેનો સંદેશો પાઠવે છે:—

“હે યુવાન ! તને મોડી સમજણ આવી તો ખેર. જાગ્યાં ત્યાંથી સવાર માન અને પ્રાપ્ત સ્થિતિથી પાછો પડ. તું જે ભૂલભૂલામણીમાં પડ્યો છું તે ભૂલભૂલામણીમાં સેંકડો હજારો બંદે લાખો યુવાનો ફસાયા છે. ત્હારી જાગૃતિ ખીજને જાગૃત બનાવશે, શીક્ષણ આપી શ્રદ્ધા ઉપજાવી દરેકને આત્મ ધર્મમાં લાવવા ઉદ્દેશીય કર, ”

શિક્ષણથીજ શ્રદ્ધા ઉત્પન્ન થાય છે તે તો ચોક્કસ છે, ત્યારે તે શ્રદ્ધાવાન આત્મા પોતાના જીવનને કેવું શોભાવે છે તેના સેંકડો દાખલા જૈનાગમમાં મોબુદ છે. તો આ પ્રસંગને અનુસરતું એક સાચું અને સાદું દ્રષ્ટાંત આપું ઉચિત ગણાશે.

વેશાળા નગરીના ચેડા રાજાને ‘ચેલણા’ નામે કુંવરી હતી. ચેલણાનાં માતા પિતા પ્રભુ મહાવીરના શાસનને પૂજનારાં હતાં. વીરપ્રણીત વાક્યો પર તેમની દૃઢ પ્રતીતિ હતી, કહો કે તેમના ઘરનું વાતાવરણ જ ધર્મમય હતું.

દુઝાવસ્થામાંથી ચેલણા જ્યારે શિશુ અવસ્થામાં આવી ત્યારે તેનાં માતા પિતાએ ધાર્મિક શિક્ષણનો પ્રબંધ કર્યો. તે શિક્ષણથી અને ઘરના ધર્મી વાતાવરણથી ચેલણાને ઉચ્ચ શિક્ષણ મળ્યું. અને જેના પ્રતાપે તેને પ્રભુપ્રત્યે, તેના ચારિત્ર પ્રત્યે, તેના કાનુનો પ્રત્યે શુદ્ધ ‘શ્રદ્ધા’ ઉત્પન્ન થઈ. ચેલણાને આત્મ સ્વરૂપ પ્રકટયું અને મોક્ષના જ્ઞાન, દર્શન, ચારિત્ર અને રૂપ એ ચાર ખોલને બરાબર જાણી વર્તનમાં મૂક્યા, તેના આવા વર્તનથી માતપિતાને સંતોષ થયો. ધર્મી મા બાપ પોતાના સંતાનોને ધર્મી બનાવવા જ ઇચ્છશે. અત્યારનું વાતાવરણ તેથી ઉદ્ભૂ છે મા બાપ પોતાના સંતાનોના ખુદ્ધા શત્રુ બને છે.

ચેલણાએ સુઝાવસ્થામાં પ્રવેશ કર્યો. ત્યારે તેનું લાવણ્ય એર ખીલી નીકળ્યું. તેના રૂપની ખ્યાતિ સર્વત્ર પ્રસરવા લાગી.

શ્રેણિક રાજ્ય દરબારમાં રાજ્યકાર્ય કરી રહ્યો છે. તે સમયે રાજ્યના કર્મચારીએ ચેલણાના રૂપની પ્રશંસા કરી, શ્રેણીકે સાંભળ્યું પછી તો રાજ્યહક. ચેલણાને પરણવું તેવો સંકલ્પ કર્યો.

ચેડા રાજા જૈન મતાવલંબી હતા. જ્યારે શ્રેણીક તે સમયે બુદ્ધિષ્ઠ હતા

૭૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

(પાછળથી જૈનમતના પરમ ઉપાસક થઈ શુદ્ધ સમકિતને પ્રાપ્ત કર્યું હતું) એટલે શ્રેણિકના લગ્ન સંબંધીનો પ્રસ્તાવ એકા રાજા માન્ય કરી શકે જ નહિ. (પોતાના પંથવાળાને જ કન્યા આપવાનો રિવાજ તે સમયે પ્રશંસનીય હતો આ રિવાજમાં પણ અત્યારે વિકાર થયો છે.)

કપટ અને યુક્તિથી શ્રેણીકે ચેલણાને મેળવી.

અન્નેની ક્રિયાઓ જુદી હતી અને જ્યાં ‘ મત ત્યાં આગ્રહ ’ એ પ્રમાણે શ્રેણિક ચેલણાને બુદ્ધિષ્ઠ થવા સમજાવે, પણ ચેલણા તેનો પ્રતિકાર કરે. છેવટ બહુ જ વિખવાદ થયો. શ્રેણિકે ઘણાં પ્રલોભનો બુદ્ધિષ્ઠ થવામાં બતાવ્યાં. પોતે પણ અતુલ સુખ આપશે તેમ જણાવ્યું-ત્યારે દરરોજના કલહથી ત્રાસી ચેલણાએ શ્રેણિકને કહ્યું. શું ? તમે મહને મહારો ધર્મ તજવાનું કહો છો ? કદાપિ નહિ, તે પલટો કાળાંતરે પણ થશે નહિ. તમને ખ્યાલ પણ નહિ હોય કે મહારા જૈનધર્મનાં ફરમાનો પ્રત્યે મહને એટલી દૃઢ શ્રદ્ધા છે કે તે ફરમાનોના પાલનમાં કદાચ મહારો પ્રાણ જાય તોયે શું ? મહારા દેહનું બલિદાન આપું, પણ હું જેવકા તો ન જ થાઉં. શ્રેણિક દિડમૂઠ થયો.

ચેલણાને તેના ધર્મથી ચળાવવી, તેના ધર્મનું તેને ધમંડ છે તે કાઢી નંખાવવું. આવા પ્રકારના શ્રેણિક મનોગત વિચાર કરે છે તે માટે યુક્તિઓ શોધે છે, વિચારના અંતે એક ઉપાય સુઝી આવે છે. તેને પાર પાડવા માટે પોતાના નોકરોને નિમ્ન લિખિત હુકમ કરે છે.

“ હે સેવકો ! આપણા શહેરની ખહાર જે રાજ્ય-ઉદ્યાન છે અને જેમાં શિવાલય છે તે શિવાલયમાં જૈનમાર્ગી એક સાધુને બોલાવી ઉતારો. તત્પશ્ચાત એક આપણા રાજ્યની ગણિકાને તે શિવાલયમાં સાધુ સાથે અંદર પુરી શિવાલયના દ્વારને ખંધ કરી દેજો-સહવારમાં જ “ કોઈ મુનિ પધાર્યા છે ” તેવા સમાચાર મહને આપવા આવજો.

નોકરો છુટ્યા અને રાજાની જે પ્રકારની આજ્ઞા હતી તેનું બરાબર પાલન કરી આજ્ઞા શ્રેણિકને પાછી સોંપી.

ઉદ્યાનના શિવાલયમાં કોઈ અવધૂત (ખરા ત્યાગી) મુનિ રાજ્યઆજ્ઞાને માન આપી ત્યાં આવ્યા અને રાજા પોતાની સાથે પરામર્શ કરવા હમણા આવશે તેમ માની શ્રેણિકના આવવાની માર્ગપ્રતીક્ષા કરવા લાગ્યા. પરંતુ તેમની અજાણ્ય વચ્ચે તેમની ચર્મચક્ષુએ કોને આવતાં જોઈ ! તેનો મહેરો જોતાં જ મુનિ પામી ગયા કે તે વેશ્યા છે. તે વેશ્યાને નોકરોએ અંદર હડસેલી દઈ દ્વારને સાંકળ ચડાવી દીધી. મુનિ આ પ્રસંગ માટે તૈયાર નહોતા, છતાં સમયવર્તી મુનિએ સમયને ઓળખ્યો. લખ્ધીધારી મુનિએ પોતાની લખ્ધિથી પોતાનાં કપડાં, રજો-

હરણુ, મુખવસ્ત્રિકા ઇત્યાદિને ખાળી નાંખ્યા અને તેની રાખ આખા શરીરે લગાવી એક મહાન્ યોગીશ્વર જેમ નિશ્ચિંત થઈ આખી રાત્રી જાગૃત સ્થિતિમાં બેસી રહ્યા. કારણ ગણિકાનો તેમને ભય હતો. પણ ગણિકા બિચારી મુનિનો આવો પ્રભાવ જોઈ સડક થઈ ગઈ. પરિણામે મુનિને સ્પર્શ પણ કરી શકી નહિ અને ‘યદિ જો હું આ સ્થિતિથી સુખરૂપ છુટું તો નવો અવતાર પામું’ તેવો અંતર્ગત વિચાર કર્યો.

પ્રભાતનો સમય થયો. તે સમયે શ્રેણિક ઝરખામાં બેસી દંતધાવન કરી રહેલ છે. ઉદ્યાનમાંથી સેવક આવ્યો અને મોટા શખ્દોથી પૂર્વસંકેત અનુસાર બોલ્યો-‘ મહારાજ આપણા ઉદ્યાનમાં કોઈ મુનિ પધાર્યા છે ’ આ સાંભળી સેવક પ્રત્યે શ્રેણિકે કહ્યું કે તું આપણા દીવાનને મોકલ અને સાથે સ્વારીમાં આવવા માટે નગરમાં ઉદ્ઘોષણ કર. સેવક ગયો. પ્રધાન આવ્યા. શ્રેણિકે સ્વારીના ઠાઠ-માઠથી મુનિદર્શનને જવા કહ્યું. ચેલણાને શ્રેણિકે કહ્યું કે કોઈ મુનિ શિવાલયમાં આવેલ છે તેમનાં દર્શન કરવા આપણે ઠાઠમાઠથી જવું જોઈએ અને તેમનું સ્વાગત કરી શહેરમાં લાવવા જોઈએ. ચેલણા વિચારમાં પડી. રાજા જૈન મુનિથી ભડકે છે, તેમને તે તરફ અણગમો છે, છતાં આજે ઠાઠથી દર્શન કરવા જવાનું કહે છે, માટે નકકી ઉંડો ભેદ હોવો જોઈએ. ખેર, જે હોય તે. તેમાં મ્હારે શું ? ચેલણા શ્રદ્ધા ઉપર મુસ્તાક રહી. શ્રેણિકને જવાબ આપ્યો-હું તૈયાર છું.

સ્વારી ચડી. રાજા રાણી પણ હાથીની અંખાડી ઉપર બેઠાં. નગર બહાર ઉદ્યાન પાસે આવ્યા. ઉદ્યાન રક્ષક સામો આવી બે હસ્ત જોડી શ્રેણિક સમિપ ઉભો રહી ‘ શો હુકમ ’ પૂછવા લાગ્યો. મહારાજ ક્યાં છે ? તેમ શ્રેણિકે પૂછ્યું. પણ શિવાલયમાં મહારાજ ! ઉદ્યાન રક્ષકે કહ્યું અને આખી રાત્રિ દ્વાર બંધ કરી કોઈ હલકા ખવાસની લાગતી સ્ત્રી સાથે ગાળી છે, જેના ઉભાગરાથી હબ્બુ દ્વાર બંધ છે કૃપાનિધાન. એક ત્રાંસી નજર ચેલણા તરફ ફેરવી ન ફેરવીને ઉદ્યાનરક્ષકને શિવાલયના દ્વાર ખોલવા હુકમ આપ્યો.

ચેલણાને આઘાત થયો. અરે ! આ હુષ્ટ શું બોલે છે ? સ્ત્રી સાથે આખી રાત્રિ મુનિ રહ્યા. હબ્બુ ઉઠ્યા નહિ. કદાપિ બનેજ નહિ. સ્ત્રીત્યાગી મુનિ પ્રભાતના ઉઠનારા હોય, વળી વીતરાગી મુનિનાં આજે છડી સ્વારીએ દર્શન કરવા આવવું અને શ્રેણિકની ત્રાંસી નજર ચેલણાને ગોટાળાનું સ્વરૂપ સમજાયું. હિસ્મત આણી શું બને છે તે જોયા કરવા ટટાર ઉભી.

સાંભળ્યું, રાણીજી ! શ્રેણિકે કહ્યું તમારા મુનિને વળી સ્ત્રીની રઠ ક્યાં લાગી ? કંચન કામિનીના ત્યાગી હોવાનું તમે તો જણાવો છો ત્યારે આ ઇદં તૃતીયં જેવું શું થયું ? આ સાંભળી શ્રેણિકના કથનનો પ્રતિકાર કરતાં ચેલણાએ

૭૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

કહ્યું મહારાજ ! અમારા યોગીશ્વરો કરોડોની ઋદ્ધિઓ અને સ્વરૂપવાન સ્ત્રીઓને સ્વેચ્છાપૂર્વક છોડેલી હોવાથી સ્ત્રી સંગ સ્વપ્ને પણ ઇચ્છે નહિ. સ્ત્રીને સ્પર્શ કરવો તો ઠીક, પણ અંગુલ નિર્દેશ કરવો તેને પણ મહાન પાપ સર્વજ્ઞોએ બતાવ્યું છે. મહુને દ્રઢ શ્રદ્ધા છે કે ‘ સ્ત્રી સંગી ’ સાધુ મહારા નજ હોય.

બધાનાં બખ્ખે લોચન એક સરખાં શિવાલયના દ્વાર ઉપર લાગી રહ્યાં છે શ્રેષ્ઠિકના હૈડે હર્ષ માતો નથી, જ્યારે ચેલણાનો તો શ્વાસજ અદ્ધર છે.

‘ અહલેક ’ નો ભયંકર ધ્વનિ શિવાલયમાં સંભળાયો. બધા સ્તંભિત થઇ ગયા. અરે આ શું ? જૈનના સાધુ ક્યાં ? માંહોમાંહે પ્રશ્ન થયા.

પુરાયેલા સાધુ દ્વાર ખુલતાંની સાથે પુનઃ ‘ અહલેક ’ નો ગુંજારવ કરતાં ખહાર નીકળી, ભીડને ભેદી ઉઘાન ખહાર પહોંચી ગયા. પાછળ ગણિકાને મુઠીઓ વાળી નાસતી દરેકે જોઇ.

શ્રેષ્ઠિક સ્તબ્ધ, ચિત્રામણવત્ બની ગયો. ચેલણાને પાડવા જતાં પોતે જ ખાડામાં પડ્યો.

ચેલણાના હર્ષનો પાર રહ્યો નહિ. જૈનધર્મની જાહોજલાલી આ સમયે અપૂર્વ ખીલી નીકળી.

“અતે શિક્ષણથી જ શ્રદ્ધાનો સંપૂર્ણ વિજય થયો” અને તે શ્રદ્ધાથી જ જૈન ધર્મની જાહોજલાલી ખીલી નીકળી. આવી શ્રદ્ધા દરેક જૈનને હોવી જોઇએ અને તે શ્રદ્ધાને ટકાવવા માટે ન્હાનપણમાં જ શિક્ષણ આપવાની પ્રથા આવરદાયક ગણવી જોઇએ. જ્ઞાન રૂપી દાન આપતાં આત્મા જઘન્ય કર્મની કોડો ખપાવે, ઉત્કૃષ્ટ તીર્થંકર ગોત્ર ઉપાર્જે. આવો દિવ્ય મહિમા શ્રી વીરપ્રભુએ સ્વમુખે વર્ણવ્યો છે. તેને જૈન સમાજ જતું નજ કરે. ચેલણા ઉપરાંત ચંદનખાળા, સીતા આદિ સતીઓને મૂળમાં જ ઉચ્ચ કક્ષાનું ધાર્મિક જ્ઞાન મળ્યું હતું. ઠેર ઠેર જ્ઞાનશાળાઓ ચાલુ થશે અને વધુને વધુ બાળકો તેનો લાભ લેશે તો એ શિક્ષણજ શ્રદ્ધાને જન્મ આપશે અને શિક્ષણ તથા શ્રદ્ધા ઉભય સૂત્રો અને માર્ગોથી પ્રત્યેક આત્મા ઉચ્ચ ભાવના શીલ થઇ મોક્ષને નિકટમાં લાવી શકશે.

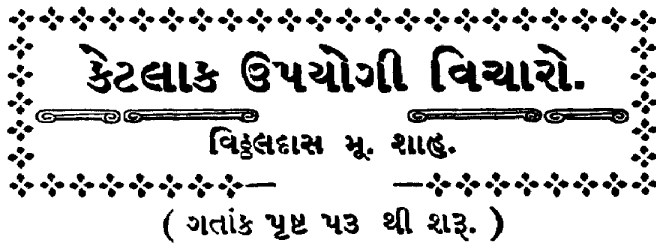
જ્યાં ધર્મ ત્યાં ધન, વિનય, વિવેક, શાંતિ અને સુખ રહેલાં છે અને તે સર્વને પ્રાપ્ત થાઓ તેજ ભાવના.

લેખક:—ચેલાભાઈ પ્રાણુલાલ શાહ, કલોલ.

કેટલાક ઉપયોગી વિચારો.

૭૫

યુરોપમાં અનેક સ્ત્રી પુરૂષો એવા થઈ ગયા છે કે જેઓને વિધર્મીઓએ કેવળ ધાર્મિક મતભેદની ખાતર જીવતાં બાળી મૂક્યા, અંગેઅંગ કાપી નાંખ્યા પરંતુ તેઓ કદિપણ ચલિત ન થયા. અને પોતાના ધર્મને દ્રઢપણે વળગી રહ્યા. રાજપુત સ્ત્રીઓનો દાખલો જગમશહુર છે. હજારો સ્ત્રીઓ-વિધર્મીઓથી પોતાના ધર્મની રક્ષા કરવા ખાતર બળતી ચિતામાં હસતી હસતી કુદી પડી હતી. અનેક સ્ત્રીઓએ તો ચિતામાં બેસીને પોતાના હાથે જ આગ લગાવી હતી. આવું અપૂર્વ ધૈર્ય અને સાહસ બીજે ક્યાં જોવામાં આવે એમ છે? મનુષ્ય માત્ર મૃત્યુથી સૌથી વધારે ભયભીત બને છે અને મૃત્યુને જ સૌથી મહાન વિપત્તિ ગણે છે. પરંતુ જે મનુષ્ય સત્ય અને ધર્મનું મહત્વ સમજે છે તેને મન તો જીવન મરણ બન્ને સમાન છે. એક દિવસ સૌને જોડેલું મોડું મરવાનું તો છે જ. સત્યનું રક્ષણ કરવામાં પ્રાણ અર્પણ કરવા પડે તો તે સારી વાત છે. એ રીતે મરવું તે કોઈપણ જાતના રોગથી મરવા કરતાં લાંબ દરજ્જે સાફ છે. જે વખતે સર થોમસ મુરને પોતાના સિદ્ધાંતોને મજબૂતપણે વળગી રહેવા ખાતર દેહાંત દંડની આજ્ઞા કરવામાં આવી ત્યારે બાણે કે તેણે કોઈ યુદ્ધમાં મહાન વિજય પ્રાપ્ત કર્યો હોય એવો એને આનંદ થયો. છેવટે નોરફોલ્કના ડયુકે તેને કહ્યું કે—“ રાજાઓની સાથે વિરોધ કરવો એ ઠીક નહિ; રાજાઓને ગુસ્સે કરવાથી પ્રાણ આપવા પડે છે.” એ વખતે તેણે ઘણું જ સુંદર જવાબ આપ્યો. તેણે કહ્યું કે “ બસ એટલું જ ને? ત્યારે તો મારામાં અને તમારામાં એટલો જ ફેર રહી ગયો કે હું આજ મરીશ અને આપ કાલે મરશો.

આનો અર્થ એમ નથી કે ધૈર્ય અથવા સાહસની આવશ્યકતા આપણને તે વખતે જ પડે છે કે જ્યારે આપણને કોઈ મહાન શક્તિસંપન્ન અત્યાચારીની સામે થવું પડે અને યુદ્ધ-ક્ષેત્રમાં જઈને શત્રુના મહાન સૈન્ય ઉપર વિજય પ્રાપ્ત કરવાની જરૂર પડે. પરંતુ આપણને આપણા જીવનમાં પગલે પગલે ધૈર્ય અને સાહસની આવશ્યકતા પડે છે. આપણે નાનામાં નાનું કાર્ય શરૂ કરીએ તોપણ તેની સમાપ્તિ સુધી આપણને ધૈર્ય પૂર્વક પરિશ્રમ કરવાની આવશ્યકતા પડશે જ. સાચું બોલવા માટે, અસત્ય, ખુશામત અથવા લોભ વિગેરેથી બચવા માટે અને ન્યાય પંથ ઉપર દૃઢતાપૂર્વક રહેવા માટે ઘણું જ સાહસની જરૂર પડે છે. ઘણું લોકો એવા હોય છે કે જેઓ પોતાના ગળ ઉપરાંત ખર્ચ કરે છે અને એને લઈને હમેશાં દુઃખી રહે

છે. તેઓમાં એટલું પશુ સાહસ નથી હોતું કે તેઓ પોતાની વાસ્તવિક સ્થિતિને અનાવૃત રાખે. તેઓને તેના પર જુઠો પડે નાંખવો પડે છે. એવા લોકો જો સાહસ કરીને પોતાની શક્તિ પ્રમાણે ખર્ચ કરે અને લોકોના કહેવાની પરવા ન કરે તો સંસારનાં દુઃખમાં ઘણો જ ઘટાડો થઈ શકે. આજકાલ યુવકોમાં એક મહાન્ રોગ નજરે પડે છે જેને સંકોચ અથવા મલાજો કહેવામાં આવે છે. તેઓને કેવળ તેની ખાતર પોતાના દ્રવ્યનો તથા સમયનો ઘણો ભોગ આપવો પડે છે, અને કોઈ વખત નીતિબ્રહ્મ પશુ થવું પડે છે. અહિંયા એમ કહેવાની મતલબ નથી કે લોકોએ પોતાનું શીલ તજી દેવું. પરંતુ અમારો અભિપ્રાય એ છે કે લોકોએ નકામી અથવા નુકસાન કારક બાબતોથી બચવા માટે કોઈ વખતે બીજાની વિરૂદ્ધ કહેવાને લાયક થવું જોઈએ. ઘણા લોકો કોઈ કાર્ય અનુચિત ગણે છે છતાં પશુ કોઈ વખત સાહસના અભાવને લઈને તે કાર્ય કરવા તૈયાર થઈ જાય છે. કર્તવ્યનું જ્ઞાન હોય તો પશુ તેઓ તેમ કરે છે. એનું કારણ એમ છે કે તેઓમાં મલાજો તોડવાનું સાહસ નથી હોતું. એવા માણસો કદિ દુર્ભાગ્યવશાત્ ખરાબ સંગતમાં પડી જાય તો તેઓ પોતાનું અનર્થ કરે છે અને બીજાને પણ ઘણો ખરાબ દાખલો બેસાડે છે.

સદાચારી બનવા માટે મનુષ્યે મનોદેવતાની આજ્ઞાનુસાર વર્તવું જોઈએ અને જ્યાં સુધી મનુષ્યમાં સાહસ અને દૃઢ નિશ્ચય નથી હોતા ત્યાં સુધી મનોદેવતાનો નિર્ણય બાણીને પહેલાં તો પોતાની ઇચ્છા શક્તિને મજબૂત બનાવવી જોઈએ અને પછી સાહસ અને દૃઢતા પૂર્વક તે અનુસાર કાર્ય કરવા મંડવું જોઈએ, એવે વખતે મનુષ્ય જરાપણ ભૂલ કરી બેસે, મનોદેવતાના વિરૂદ્ધ કાર્ય કરી બેસે તો સમજી લેવું કે તેની દુર્દશા અને અવનતિની શરૂઆત થઈ ગઈ છે.

પ્રત્યેક મનુષ્યે પોતાની શક્તિ વિગેરેનો પ્રયોગ નિષ્ઠા, સ્વતંત્રતા, તથા દૃઢતા પૂર્વક કરવો જોઈએ. નહિં તો તે કદિપણ કર્મક્ષેત્રમાં રહેવા લાયક થઈ શકતો નથી. આપણે ઘણી વાતનો વિચાર કરીએ છીએ અને મનમાં અનેક જાતના તરંગો બાંધીએ છીએ, પરંતુ એ બધા વિચારોને કાર્યરૂપમાં પરિણત કરી શકતા નથી. એનું કારણ એ છે કે આપણામાં સાહસનો અભાવ હોય છે અને આપણે આપણી શક્તિઓનો ઉપયોગ કરતાં ગભરાઈએ છીએ. પરંતુ જે લોકો સાહસ પૂર્વક પોતાની શક્તિઓનો ઉપયોગ કરે છે તેઓ અવશ્ય વિજયી અને સફળ મનોરથ બને છે.

આજકાલ લોકોમાં ‘પ્રસિદ્ધિ’ પ્રાપ્ત કરવાનો અને ‘સર્વપ્રિય’ બનવાનો રોગ પણ બહુ વધી ગયો છે. અને એ રોગને લઈને સાહસનો ઘણો જ નાશ થઈ ગયો છે. લોકો સાચું જુઠું, ન્યાય અન્યાય અને ઉચિત અનુચિતને ભૂલી જઈને કેવળ પ્રસિદ્ધ અને સર્વ પ્રિયતાની પાછળ લાગી ગયા જણાય છે. તેઓ એમ સમજે

કેટલાક ઉપયોગી વિચારો.

૭૭

છે કે લોકોની હામાં હા કરવાથી મનુષ્ય પ્રસિદ્ધ અને સર્વપ્રિય બની શકે છે. તે ઉપરાંત લોકોનું માન સાચવવું તથા તેઓનું મન ન દુઃખવવા ખાતર તેઓની હામાં હા લેળવવી એ શિષ્ટ સમાજનો એક વ્યવહાર ગણવા લાગ્યો છે, આવા લોકો જ્યારે સર્વ પ્રિયતા પ્રાપ્ત કરવા ઉપરાંત નેતૃત્વની પાછળ પડે છે ત્યારે તેમનાથી સમાજને એથી પણ વધારે હાનિ પહોંચે છે. એક એવો શિથિલ, સભ્ય અને પ્રતિષ્ઠિત મહાશય આ લેખકની જાણમાં છે કે જે હંમેશા સઘળી વાતોમાં હા, હા, જરૂર, કહેવાનું જ જાણે છે. તમે તેની પાસે ખરાબમાં ખરાબ પ્રસ્તાવ લઈ જાવ અને એ મહાશય હા, હા, જરૂર એ સિવાય બીજું કંઈ પણ કહેશે નહિ, અને તે પણ એટલી બધી નિષ્ઠાથી અને મસ્તક હલાવીને કહેશે કે તમે ખુશી થઈ જશો અને તમને એમજ લાગશે કે આ કાર્યમાં તે મહાશય ઘણીજ મદદ કરશે. વિશેષ આશ્ચર્ય અને દુઃખ તો ત્યારે જ થાય છે કે જ્યારે લોકો અંધ બનીને એવા લોકોના ભક્ત બની જાય છે અને વિદ્વાન તેમજ બુદ્ધિમાન લોકો તેનું યશોદા માન સન્માન કરવા લાગે છે. આવા મનુષ્યોથી સમાજને કેટલું નુકસાન પહોંચે છે તેનો જરા વિચાર કરો. જે મનુષ્ય વાસ્તવિક રીતે સમાજના પરમ દૂષિત અંગ રૂપ અને ઝેર રૂપ હોય છે તે સર્વ સ્થળે આદર પામે છે. એવા લોકો સારા માણસોને પણ ખુશામત પ્રિય બનાવી દે છે. અને તેઓને અનુચિત માર્ગ પર દોરી જાય છે. સાધારણ મનુષ્યોમાં એટલું સાહસ નથી હોતું કે તેઓ તેઓના વિરૂદ્ધ કંઈપણ કહી શકે અને મોટા માણસો તો તેઓની વાતો સાંભળીને તરતજ ભૂલી જાય છે. બસ આલો પતી ગયું.

પરંતુ જે મનુષ્યો સત્યનિષ્ઠ અને સાત્વિક હોય છે, તેઓ આ રીતે પ્રાપ્ત કરેલી પ્રસિદ્ધિ, સર્વ પ્રિયતા અને પ્રતિષ્ઠા વિગેરેને અત્યંત ઘૃણિત તેમજ તુચ્છ ગણે છે. તેઓ પોતે હંમેશાં સત્ય બોલે છે અને પોતાની વાતોથી લોકો પ્રસન્ન થશે કે અપ્રસન્ન તેની તેઓ કદિપણ પરવા કરતા નથી. જુડી વાતોથી લોકોને પ્રસન્ન કરવા કરતાં સત્યતાપૂર્વક યથાશક્તિ પોતાના કર્તવ્યનું પાલન કરવું એ વધારે સાચું છે. જે મનુષ્ય આ પ્રકારનું આચરણ કરે છે તેજ છેવટે ખરેખરી પ્રસિદ્ધ અને સર્વપ્રિયતા પ્રાપ્ત કરે છે. સાધારણ પ્રસિદ્ધિ અને સર્વપ્રિયતા વિગેરેમાં એક મોટો દોષ એ રહેલો છે કે તેને લઈને ઉદ્યોગી મનુષ્ય પણ નિરૂધમી બની જાય છે. તે અભિમાની બની જાય છે અને તે કશા કામનો નથી રહેતો. એક સ્થળે મહાત્મા ગાંધીજીને લોકોએ એટલું બધું માન આપ્યું હતું કે તેમણે તે વખતે કહ્યું હતું કે આટલું બધું માન આપીને નેતાઓને બગાડવા ન જોઈએ. ખરી રીતે એવા ઘણા લોકો જોવામાં આવે છે કે જેઓ શરૂઆતમાં લોકોને માર્ગ દર્શન કરવાનું કાર્ય સારી રીતે કરે છે, પરંતુ એકાદવાર તેઓનું માન સન્માન કરવામાં આવે છે કે તરત તેઓનું વર્તન ફરી જાય છે. તો પછી એવું સન્માન શું કામનું કે જેનાથી કામ કરનાર માણસને આપણે ખોઈ ખેંચીએ.

પ્રત્યેક મનુષ્યમાં સ્વતંત્રતાપૂર્વક વિચાર તેમજ કાર્ય કરવાની શક્તિ હોવી જોઈએ. એ માટે એને બીજા ઉપર આધાર રાખવાની જરૂર ન હોવી જોઈએ. એક વિદ્વાનનો એવો મત છે કે જે મનુષ્ય પોતે કોઈ વિષય ઉપર પોતાના વિચાર સ્થિર કરવાનું સાહસ નથી કરી શકતો એ કાયર ગણાય છે. જે બાણી બુઝીને પોતાના વિચાર સ્થિર નથી કરી શકતો તે અકર્મણ્ય અને સુસ્ત ગણાય છે અને જેનામાં સ્થિર કરવાની શક્તિજ નથી હોતી તે મૂર્ખ ગણાય છે. અનેક લોકો ઘણે ભાગે બીજાના વિચારો પ્રમાણે જ ચાલે છે અને તેથીજ ઘણી સારી યોગ્યતા હોવા છતાં પણ તેઓ કદિપણ કશું સારું મોટું કાર્ય કરી શકતા નથી. સૌથી પહેલાં તો દરેક મનુષ્યમાં વિચાર કરવાની શક્તિ હોવી જોઈએ અને પછી વિચારને કાર્યરૂપમાં પરિણત કરવાની શક્તિ હોવી જોઈએ. આપણે પોતે આપણા વિચારો સ્થિર ન કરતાં કેવળ લોકોની હામાં હા ભેળવવી એ ઘણુંજ હાનિકારક છે. કેમકે ઘણે ભાગે મહાન અનર્થો ઘોર વિરોધ કરવાથીજ અટકાવી શકાય છે.

જે મનુષ્ય સત્યનિષ્ઠ હોય છે તેને જાળ ફરેબ અને દગાબાજીની ઘણીજ ચીઠ હોય છે. એવી રીતે સાચો માણસ જુઠાણાથી, ન્યાયશીલ મનુષ્ય અન્યાય અને અત્યાચારથી તેમજ શુદ્ધહૃદય મનુષ્ય પાપથી બહુ ગભરાય છે. તેનામાં વિરોધ કરવાની શક્તિ અથવા દ્રઢતા ન હોય તો તેનું ચીઠાવું કે ગભરાવું શું કામનું ? મહાત્મા અને સમર્થ પુરૂષ તેનો ઘોર વિરોધ કરે છે અને તેને જડ મૂળથી ઉખેડી ફેંકી દેવામાં કદિપણ કોઈ વાતની ખામી રાખતો નથી, અને વાસ્તવિક રીતે એવા જ લોકો નેતા બને છે. ‘ જી હજુર ’ કહેવાથી મનુષ્ય કદિપણ નેતા બની શકતો નથી, પરંતુ જે મનુષ્ય સાહસિક, નિર્ભીક, ન્યાયપરાયણ અને સ્વતંત્ર વિચારવાળો હોય છે તે કદિપણ બીજાની હામાં હા નહિ ભેળવે. કદાચ તે અસમર્થ હશે તો તે પોતાનો અસંતોષ તો અવશ્ય પ્રકટ કરશેજ.

જે મનુષ્યોમાં સાહસની સાથે બળ અને દ્રઢનિશ્ચય પણ હોય છે તેઓની સામે કઠિનતાઓ કદિપણ ટકી શકતી નથી દ્રઢ નિશ્ચય અને અધ્યવસાયના બળથી પામર મનુષ્ય પણ મહાન કાર્યો કરી શકે છે. એવોજ મનુષ્ય વીર કહેવાય છે અને એ વીરતા તેને ફૂર નથી બનાવતી પણ સહુદય અને દયાળુ બનાવે છે. સંસારના સર્વક્ષેત્રોમાં એવા મનુષ્યોનો આદર તેના શત્રુઓ તેમજ વિરોધીઓ પણ કરે છે. કેવળ ધૈર્ય, અધ્યવસાય અને ઉત્તમ વ્યવહારોની સહાયથી એવા મહાન કાર્યો સાધી શકાય છે કે જે અન્ય ઉગ્ર ઉપાયો વડે કદિપણ સધાતા નથી. જસ્ટીસ રાનડેના એક મિત્ર અને સહાધ્યાથી શ્રીયુત્ત માધવરાવ કુટે હતા જેઓ એક સારા વિદ્વાન અને લાયક પુરૂષ હતા. ૧૮૮૫ ની સાલમાં જ્યારે રાનડેજી, પુનામાં જજ હતાં ત્યારે કુટે મહાશય પણ ત્યાંજ હતા. તે દિવસોમાં ત્યાંની મ્યુનીસીપાલિટીમાં પ્રજના ચુટેલા મેમ્બરો મોકલવાનું આયોજન ચાલી રહ્યું હતું. રાનડેજી, એમ ઈચ્છતા હતા

કેટલાક ઉપયોગી વિચારો.

૭૮

કે પોતાના નગરનો પ્રબન્ધ કરવાની યોગ્યતાવાળા સારા માણસો મ્યુનીસીપાલીટીના મેમ્બરો અને તો સાડાં. પરંતુ કુટે મહાશય એથી વિરોધ મત ધરાવતા હતા. તેમનામાં વકતૃત્વ શક્તિ સારી હતી. તેથી દરેક લક્ષ્યામાં ફરીને રાનડેજની વિરુદ્ધ લાપણો આપીને લોકોને પોતાના પક્ષમાં લીધા. રાનડેજએ જોયું કે હવે કાર્ય બગડી જશે. જો તે વખતે તેમણે કોઈ ઉચ્ચ ઉપાયનું અવલંબન લીધું હોત અથવા મૌન ધારણ કર્યું હોત તો તેનું ઘણું ખરાબ પરિણામ આવત. પરંતુ એક દિવસે તેઓ કુટે મહાશયની એક સભામાં પહોંચ્યા અને સૌની પાછળ એક ખુણામાં બેસી ગયા. તે વખતે કુટે મહાશય લાપણ આપી રહ્યા હતા, રાનડેજને જોઈને પહેલાં તો કુટે જરા ગભરાયા અને બેસી ગયા. જ્યારે સભા વિસ્મયન થઈ ત્યારે રાનડેજએ કુટેને પ્રેમપૂર્વક કહ્યું કે ‘આલો’ ફરવા જઈએ કુટેએ કહ્યું કે હું તમારી ગાડીમાં નહિ આવું ! એમ કહીને કુટે તો પોતાની ગાડીમાં બેસી ગયા પરંતુ રાનડેજએ કહ્યું ત્યારે હું તમારી ગાડીમાં બેસીશ અને મહાશયો વાતો કરતાં કરતાં ઘણું દૂર ગયા અને ઘરે પાછા આવ્યા. પહેલાં બંનેના મત-ભેદ તુટી ગયા અને પછી કોઈએ કોઈનો વિરોધ કર્યો નહિ એ વખતે રાનડેજની થોડી હિંમત અને થોડી સહનશીલતાજ કામ લાધી હતી. (આલુ.)

“ તો શું થયું ? ”

(જગદીશ ગુણ ગાયા નહી. — એ રાગ.)

મહાવીર જો ન જાણ્યા,
જોની થયા તો શું થયું (૩)
સત્કાર્ય જો કર્યા ના,
ધનવંત હો તો શું થયું ? (૩)
આરિત્ય જો ન પાડ્યું,
સાધુ થયે કો' શું થયું ?
નહીં જ્ઞાતિ શ્રેય સાધ્યું,
નિજ સ્વાર્થ નિત્ય શોધ્યો;
જ્ઞાતિ તણા ગૃહસ્થો,
હો કે નહોતો શું થયું ?....મહાવીર.
કાન્તિલાલ જાદવજી મહેતા.

શિખર પરથી દ્રષ્ટિપાત.

આજે જાણે હું મહાન ગિરિરાજના ઉચ્ચ શિખરે ચઢી જગત નિહાળી રહ્યો છું જ્યાં નીચે દ્રષ્ટિપાત કરું છું કે પ્રથમજ મારી સન્મુખ શ્રી શત્રુંજયનો પ્રશ્ન દેખા દે છે. ત્યાંતો હૃદયમાંથી સ્ફુરણા થઇ કે તારે અને શ્રી શત્રુંજય ગિરીરાજને શું લાગે વળગે ? તું કોણ ? જવાબમાં હું એક ભક્તજન, અને પ્રભુ સેવક, શત્રુંજય એટલે મારા પ્રભુ, મારા હૃદય મંદિરના દેવાધિદેવ. બોલો હવે મને કેમ ન લાગે વળગે. આ પ્રશ્ન સાથે જેને શત્રુંજય એટલે મારા પ્રભુ અને હૃદય મંદિરના દેવાધિ દેવની ભાવના હોય તે બધાયને લાગે વળગે છે. શત્રુંજયના યાત્રા ત્યાગની નોખત બે વર્ષ વર્ષથી વાગી રહી છે. તેણે કે'કના કાળખં' વિખ્યાં છે, અનેક ભક્તજનની આંખમાં આંસુ લાવ્યા છે, આજે કંઇક ભક્તજનોને સુખે અનાજ પાણી પણ નહિં ભાવતું હોય, અને કંઇકને સુખે નિદ્રા પણ નહિં આવતી હોય. શાની આવે ? જ્યાં યાત્રા ત્યાગની તરવાર લટકતી હોય ત્યાં સુખ અને આનંદ ક્યાંથી ટકે ? જ્યારે પવિત્ર દિવસોમાં હજારો ભક્તજનો ઉપર ચઢતા હોય. અને નાનાં બાલકાં હસતાં, રમતાં કુદતાં ત્યારે શિખર પરથી દ્રષ્ટિપાત કરનારને જાણે માનસ-સરોવર તરફ હંસલાની ઐશી ચાલી તેમ લાગતું. આજે એ દ્રષ્ટિ ખાલી વળી દુઃખીત થઇ આતુરતાથી હંસલાની રાહ જૂવે છે.

*

*

*

*

અહા મેઘ રાજની નિસીમ કૃપા (?) દ્રષ્ટિએ તો ગુજરાતમાં અને લાલમાં કાળો કેર વર્તાયો. પણ તેની કસોટી ખુબ થઇ. ગુજરાત જાગ્યું અને મદદ પણ સારી મળી. ગુજરાતની બહારવસનારા ગુજરાતીઓએ ગુજરાત ઉપર લક્ષ્મીની વૃષ્ટિ વરસાવી દીધી. તેમનું દુઃખ મટાડવા યથા શક્તિ પ્રયત્ન કર્યો છે પણ આપણા જૈન બાપઓનું શું ? તેમની શું પરિસ્થિતિ છે તેની કોઇને ખબર છે ? ખેડ જીલ્લો અને તેમાંય માતર તાલુકો, અમદાવાદ જીલ્લો, લાલ પ્રાંત અને કાઠિયાવાડમાં વસતા જૈનોની શું દશા છે ? તેની કોઇએ તપાસ કરી છે ? હા, એક સુરતી ઝવેરી મંડળ માત્ર ગુજરાતમાં જઇ આવી હૃદય બેદક સમાચાર બહાર મુકે છે પણ તે દુઃખ મટાડવા શું કર્યું છે ? આ વખતે જે જાહેર ફંડ થયાં છે તેમાં હજારો રૂપિયા જૈનોએ આપ્યા છે. એકંદરે ઘણો ફાળો જૈનોનો છે. અને તે દાનવીરતા બદલ ખરેખર જૈનોને ધન્યવાદ ધટે છે; પરંતુ આપણા જાતિભાઈઓ તરફ કોણે દ્રષ્ટિપાત કર્યો છે ? આજે હજારો જૈનો નિરાધાર ધરખાર વગરના થઇ પડ્યા છે. તેમને રહેવા ઘર નથી કે ખાવા પુરતું અનાજ નથી. અને પહેરવા પુરાં વસ્ત્ર પણ નથી, અને જૈન જેવી મોટી માન મરતબાવાળી સમાજ હાથ લાંબાવે એ તદ્દન અશક્ય છે. આમાં મધ્યમ સ્થિતિના જૈનોની પુરેપુરી કમબખ્તી બેસી છે. મેઘરાજની મહેરબાની (?) ધરખાર પડી ગયાં હોય ધરમાં આઠ દશ જથ્થો હોય અને એક જથ્થો કમાવનાર હોય, તેનાથી હાથ તો લાંબો થાય નહિં ધરમાં ખુણે બેસી આંસુ પાડે પરંતુ તેને લુછનાર કોણ છે ? તો જૈન સમાજના નેતાઓનું અને સેવાભાવી યુવક મંડળોનું લક્ષ્ય ખેંચું છું કે લગભગ જાગી તમારી આજીવન બાબતની સ્થિતિ નિહાળી આમ અનાયાસે મગેલ સેવા ધર્મને બરાબર બજાવો ને હાથ ન લાંબાવી શકતા જૈનોને શુભ દાન કે લોન તરીકે યોગ્ય મદદ

શિખરપરથી દૃષ્ટિપાત.

૮૧

આપી દુઃખમાંથી બચાવે. ભૂખે ધર્માન્તર થતા અટકાવે, અને અકાળે કાળના ત્રાસ થતા ભેતોને બચાવે. આ લક્ષ્મીવાનો તમારી લક્ષ્મી તમારા જાતિભાઈના ઉદ્ધાર અર્થે વિના સંકોચે વાપરે અને સુપાત્રદાનનું મહદ્ પુણ્ય ઉપાર્જન કરે. સંધનું એ એક અંગ છે. સાતક્ષેત્રમાં તેનું સ્થાન છે. તે સુખી હશે તો ધર્મ કરશે અને બીજાં ક્ષેત્રોનું પોષણ પણ આપશે. અમદાવાદમાં આ સંબંધી પ્રયાસ થયે સાંભળ્યો છે. પણ જેમ સૌરાષ્ટ્રના સેવાપ્રેમા તંત્રી ગામડાંઓમાં ફરી સ્વયંસેવકાને મોકલી જે અનૂપમ મદદ પહોંચાડી રહ્યા છે તેવું આપણા માટે પણ થવું જરૂરી છે.

*

*

*

*

આ માસમાં શ્રી સિદ્ધચક્રની આરાધનાના પવિત્ર દિવસો આવે છે. આ પવિત્ર દિવસોનું મહાત્મ્ય અપૂર્વ છે છતાં આપણે અત્યારે એ દૃષ્ટિએ વિચાર કરીએ. ધાર્મિક દૃષ્ટિ અને આરોગ્ય દૃષ્ટિએ. ધાર્મિક દૃષ્ટિએ શ્રી શ્રીપાલ રાગનું ઉજવણ દર્શાવતું મોજુદ છે. તેમજ શ્રી સિદ્ધચક્રની આરાધનાથી સમ્યક્ત શુદ્ધિ થાય છે. આરોગ્યની દૃષ્ટિએ તો આસો મહીનો રોગનું ધર કહેવાય છે. શત શરદઃ જીવ એનું એજ કારણ છે આ ઋતુમાં અતિશય પૌષ્ટિક ખોરાક અને નવી તાજ શાક બાજી પીત્તકર—રોગ કર છે. માટે વિગયના ત્યાગથી અને સાદા ખોરાકથી આરોગ્ય સુધરે છે તેમજ સિદ્ધચક્રના આરાધનથી બીજા પણ અપૂર્વ લાભ થાય છે તેનાથી મહા રોગો મટે છે એવા અનેક દાખલા વિદ્યમાન છે. માટે દરેક ભેતે વિધિ પૂર્વ આ મહાન્ તપની આરાધના કરવી કે જેથી આત્મ કલ્યાણ—આત્મ શુદ્ધિ અને શરીર શુદ્ધિ પણ થાય.

*

*

*

*

આર્યાવર્તની એક મહાન્ વિભૂતિ, આર્યાવર્તને અહિંસા, સત્ય, અયૌર્ય, અને ધ્વજાયર્ય-આદિના સિદ્ધાંતો પહોંચાડનાર, આર્યાવર્તનો મહાન્ ઉદ્ધાર કરનાર એક પરમ વિભૂતિ આ માસમાં આજથી અઢી હજાર વર્ષ પૂર્વે પરમપદ-નિર્વાણ પદ પામી હતી. એ વિભૂતિ તે બીજા કોઈ નહિ જગત્ પિતામહ પરમ કારણીક શ્રી મહાવીર દેવ. આજે તેમની યાદગીરીમાં દીવાલીકા પર્વ ઉજવાય છે. આ મહાન પર્વ માત્ર મોજ વિલાસનું સાધન ન હોઈ શકે પણ સાચી આત્મ શુદ્ધિનું પર્વ છે. અત્યારે તો આપણે ધર્મ ભાવનાના બદલે તેને મોજ વિલાસના પર્વ તરીકે પાળીએ છીએ. ઘણા ધર્માત્માઓ તે પવિત્ર દિવસોમાં તપશ્ચર્યા કરે છે પરંતુ બાકી દારૂખાના પાછળ અને મોજ વિલાસ પાછળ લક્ષ્મી અને દેહની બલિદાન આપી ખાના-ખરાખી કરીએ છીએ. એ મહાન્ વિભૂતિનો આદર્શ દૃષ્ટિ સન્મુખ રાખી, તેમના પગલે ચાલવામાં, તેમના સિદ્ધાંતો દૃઢ્યમાં ઉતારવામાં અને તેમના સિદ્ધાંતો પાળવામાં આ પર્વનું ખરું મહાત્મ્ય છે.

*

*

*

*

તુલનાત્મક દૃષ્ટિ.

વર્તમાન સમાચાર

શ્રી વિજયધર્મ પ્રકાશ સભાનો ચતુર્થ વાર્ષિક મહોત્સવ ભાદરવા શુદ્ધ ૧૫ ના રોજ શ્રી યશોવિજયજી જૈન ગ્રંથમાળામાં પ્રોફેસર રમણલાલ કનૈયાલાલ યાજ્ઞિક એમ. એ. ના પ્રમુખપણા નીચે સવારના આઠ કલાકે કરવામાં આવ્યો હતો. પ્રથમ વક્તૃત્વની હરીદાષ થતાં નવ હરીદાએ ભાગ લીધો હતો, જેમાં ત્રણ વિદ્યાર્થીઓને રૂ. ૬-૪-૩ ગ્રંથો સાથે ઇનામો આપવામાં આવ્યાં હતાં. તેમજ જૈનધર્મના અનુયાયીઓ કેમ વધે? તેના નિબંધની હરીદાષ માટે ત્યાર નિબંધ લખનારને ઇનામો પણ આપવામાં આવ્યા હતા ત્યાર બાદ સભાના મંત્રીએ રીપોર્ટ રજૂ કર્યો હતો ત્યાર બાદ જુદા જુદા વક્તાએ વિવેચન કર્યા બાદ પં. જગજીવનદાસે પ્રમુખ આદિ સર્વનો ઉપકાર માન્યા બાદ સભા વિસરજન થઈ હતી.

શ્રી વડવા જૈન મિત્ર મંડળનો વાર્ષિક મહોત્સવ:—બીજે આશા શુદ્ધ ૧૦ ના રોજ દોશી જીવરાજભાઈ ઓધવજી બી, એ, એલ, એલ, બી ના પ્રમુખપણા નીચે વડવા ઉપાશ્રયમાં ઉજવવામાં આવ્યો હતો. આ મંડળના સેક્રેટરી મી. હરિલાલ દેવચંદ શેઠે મંડળની સ્થાપના, ઉદ્દેશ અને આખા વર્ષની કાર્યવાહીનો રીપોર્ટ વાંચી સંભળાવ્યો હતો. ત્યાર બાદ જુદા જુદા વક્તાઓએ આ મંડળની ઉત્તમ કાર્યવાહી માટે વિવેચનો કર્યા હતા. છેવટે પ્રમુખશ્રીએ આ મેળાવડા માટે સંતોષ અને ન્યાય આપ્યો હતો. વગર આડંબરે, સતત પ્રયત્ને, અને ઐક્યતાથી આ મંડળ સમાજ સેવાના કાર્યો અને પોતાની પ્રગતિ કર્યેજાય છે. માંદાની માવજતના સેવાના ઉત્તમ કાર્યવાહી જોઈ શેઠ ઝવેરભાઈ ભાઈચંદ રૂ. ૨૫) તે કાર્ય માટે આ મંડળને ભેટ આપ્યા છે. અત્રેના જૈન સમાજે બધી પ્રકારે તે મંડળને સહાયતી જરૂર છે. અમે તેની ઉન્નતિ ઈચ્છીએ છીએ.

—❦—

આચાર્ય મહારાજ શ્રી વિજયકમલસરિથરજી મહારાજની જયંતી.

આસો શુદ્ધ ૧૦ ના રોજ આચાર્ય મહારાજની સ્વર્ગવાસતીથી હોવાથી શ્રીજૈન આત્માનંદ સભા તરફથી જયંતી ઉજવવામાં આવી હતી. સવારમાં મોટા જીનાલયમાં શ્રી નવપદજી મહારાજની પૂજા ભાવના પૂર્વક ભણાવવામાં આવી હતી સાથે પરમાત્માની આંગી રચાવવામાં આવી હતી. બપોરના સભાસદોનું સ્વામીવાત્સલ્ય દર વર્ષે મુજબ કરવામાં આવ્યું હતું.

સ્વીકાર અને સમાલોચના.

વિશ્વ રચના પ્રબંધ—લેખક મુનિરાજ શ્રી દર્શનવિજયજી મહારાજ. કિંમત રૂ. ૧-૮-૦ જૈન સાહિત્યના વિવિધ વિષયોના ગ્રંથો ભાષામાં ઘણા પ્રગટ થાય છે પરંતુ જૈન ભુગોળ વિષયક ગ્રંથ ભાગ્યેજ પ્રગટ થાય છે, જેથી આ ભુગોળ વિષયક ગ્રંથ પ્રકટ થતાં જૈન સાહિત્ય પ્રકાશનમાં એક અતિ ઉપયોગી અને આવશ્યક ગ્રંથનો ઉમેરો થાય છે તે ખુશી થવા જેવું છે. ભુગોળ વિષયક ગ્રંથ લખવાનું કાર્ય ઘણું વિકટ છે. તેના લેખક મહાત્માએ ઘણીજ શોધખોળ

સ્વીકાર સમાલોચના.

૮૩

અને અનેક આગમો અને અન્ય ગ્રંથો તથા જૈનેતર ગ્રંથો વાંચી, વિચારીને, સંગ્રહીને, આ ગ્રંથ લખ્યો છે જેથી તે પ્રમાણુભૂત થયો છે એમ કહેવામાં અતિશયોક્તિ નથી. પ્રથમ કટકે કટકે આ માસિકમાં તે લેખ આગ્યા પછી તેને સુધારી આ ગ્રંથ પ્રકટ કરવામાં આવ્યો છે, વેદ, સ્મૃતિ, અને પાશ્વિમાત્ય ભૂગોળ વિષયક ગ્રંથોમાં જગત રચના વગેરે માટે શું કહે છે, તેના ત્યાંથી ઉતારા આપી જૈન શાસ્ત્રમાં જણાવેલ ભૂગોળના વિષયને સિદ્ધ કર્યો છે. એકંદર રીતે લેખક મહાત્માએ ધણોજ પ્રયત્ન કરી આ ગ્રંથ લખી જૈન સમાજ ઉપર ઉપકાર કર્યો છે. ગ્રંથ ખાસ મનનીય છે. લેખક મુનિ મહારાજે આ ગ્રંથ પોતાના પૂજ્ય ગુરુ શ્રી ચારિત્રવિજયજીના સ્મારક તરીકે, (પુ. ૧૧) પ્રગટ કરી અને તેના ગુરુશ્રીની છબી આપી ગુરુ ભક્તિ બતાવી છે. પ્રકાશક કેઠારી બી.બાબાઈ ભૂધરભાઈ વઢવાણકાંપ. (મળવાનું કેઠારી.)

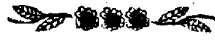
૨ દિનશુદ્ધિ-દીપિકા અને વિશ્વ પ્રભા. સંપાદક મુનિરાજ શ્રી જ્ઞાનવિજયજી મહારાજ. શ્રી ચારિત્રવિજયજી સ્મારક સિરિઝનો બારમો જ્યોતિષ વિષયક ગ્રંથ. દિન શુદ્ધિ ગ્રંથના મૂળ કર્તા શ્રીરત્નશેખરસૂરિ છે કે જેઓએ પંચાંગ શુદ્ધિથી-દિવસ જોવા માટે લક્ષ્ય રાખી (લગ્ન વિષય સિવાયની) રચના કરી છે તે દિન શુદ્ધિ દીપિકાનું તેજ લઇને વિશ્વપ્રજાનો વિસ્તાર (ખર્તેના લાપામાં) મુનિરાજશ્રી દર્શનવિજયજી મહારાજે કરી તેની રચના આ ગ્રંથમાં કરી છે. જૈન દર્શનના ઇતિહાસ, ભૂગોળ, જ્યોતિષ વગેરે વિષયોને માટે શોધખોળ અને પ્રયત્ન કરી (અને જ્યોતિષ સંબંધી ખાસ અભ્યાસ કરી) આવી કૃતિઓ જૈન સમાજ પાસે મૂકી તેના ઉપર લેખક મહાત્માએ ખરેખર ઉપકાર કર્યો છે. જૈન જ્યોતિષ વિષયના આગમો તથા ગ્રંથો મળી વીસ ગ્રંથોનું અધ્યયન કરી આ ગ્રંથની રચના કરવામાં આવી છે, તેમ તેની પ્રસ્તાવના પરથી જણાય છે જેથી આ ગ્રંથ ખરેખર ઉપયોગી અને પ્રમાણુભૂત અને તે સ્વભાવિક છે. ગ્રંથની અંદરની અનેક વસ્તુઓ સિદ્ધ કરવા પૂર્વાચાર્યોકૃત જ્યોતિષના અન્ય ગ્રંથોની સાધત આપી તે તે વસ્તુને સિદ્ધ કરી છે. આ ગ્રંથ પ્રકટ થવાથી જૈન જ્યોતિષ સાહિત્યના ગ્રંથમાં એક આવકારદાયક ઉમેરો થયો છે. ગ્રંથ ખાસ વાંચવા લાયક અને અનુભવ કરવા જેવો છે.

જૈન લેખસંગ્રહ-દ્વિતીયખંડ. સંગ્રહકર્તા બાબુસાહેબ પૂરણચંદ જી નાહર એમ. એ. બી. એલ. કલકત્તા નં. ૪૬ ઈંડીયન મીરર સ્ટ્રીટ કલકત્તા. ૧૧૧૧ જુદા જુદા શહેર યાને ગામના જૈન મંદિર અને પ્રતિમાજીના લેખો સંગ્રહ કરી આ બીજો ખંડ લેખક મહાશય ઐતિહાસિક દૃષ્ટિએ તૈયાર કરી પ્રકટ કર્યો છે. ઇતિહાસવેત્તાઓ અને જૈન દર્શન માટે એક અતિ ઉપયોગી ચીજ છે. તન મન અને ધનનો સંપૂર્ણ છુટથી ઉપયોગ કરી, આ લેખ સંગ્રહ તૈયાર કરવામાં આવેલ છે એમ તેની કૃતિ પરથી ને વાંચતા જણાય છે, અત્યારે જ્યાં આપણા શ્વેતાંબરી તીર્થો પ્રાચીન વખતની માલેકી હકવાળા છે, ત્યાં દીગંબરી બંધુઓ પોતાની માલેકી કે હક વગર ધુસવાનો દાવો ધરાવી કલેશ ઉભા કરી કોટોં ફેશા દાખલ કરે છે, ત્યાં આના લેખો નો સંગ્રહ માલેકી હક માટે એક ચોક્કસ પુરાવો છે. આ લેખ સંગ્રહમાં લેખોમાં આવેલા ગામ અને ત્યાંના મંદિરોના નામો તેમજ પ્રતિષ્ઠા સ્થાન, રાજ્યો, અને છેવટ આચાર્યો, ગચ્છો, તથા સંવત, શ્રાવકોની જ્ઞાતિ-ગોત્રાદિ અને દિગંબરી સંઘનું સૂચિપત્ર આપી ખરેખર એક ઐતિહાસિક ઉપયોગી સાહિત્યમાં લેખક મહાશય ઉમેરો કર્યો છે. વિશેષ ફેટલાક ઉપયોગી ચિત્રો આપી તેની આવશ્યકતામાં વૃદ્ધિ કરી છે. આ ગ્રંથના લેખક બાબુસાહેબ પૂરણચંદ જી નાહર.

૮૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

એમ. એ. બી.. એલ, એક વિદ્વાન નર રત્ન અને લક્ષ્મી સરસ્વતીનો સંગોગ એકીસાથે તેમના થયેલો છતાં જૈન ઇતિહાસ અને તેને અંગે શોધ યોગ કરવાનો પ્રેમ ધરાવનાર હોય તે માટે પુણ્ય દ્રવ્ય ખર્ચી ઇતિહાસિક જૈન સાહિત્ય પોતાથી પ્રગટ કરે છે. જેથી તે ખરેખર ધન્યવાદને પાત્ર છે. ઇતિહાસ પ્રેમીએ,એ આ ગ્રંથ પડેન પાડેન કરવા જેવો છે.

પુસ્તક પહોંચ.

જીત કદમ સૂત્રમ્—વકીલ કેશવલાલ પ્રેમચંદ મોદી અમદાવાદ તરફથી.

નિત્ય નિયમની ભાવના—ચેન્નાભાઈ પ્રાણીલાલ શાહ કલોલ. કી. રૂ. ૦-૨-૦

ન્યાય પ્રવેશ ભાગ ૨ જો—પ્રકાશક ગાયકવાડ ઓરીએન્ટલ સીરીઝ વડોદરા કી. ૧-૮-૦

શ્રી આનંદ કાવ્ય મહોદધી મૌતિક ૭ મું. —પ્રકાશક શેઠ દેવચંદ લાલભાઈ જૈન પુસ્તકોદ્ધાર ફંડ મુંબઈ કી. ૧-૮-૦

શ્રી જ્ઞાનંદ કેવળી ચરિત્ર ભાષાન્તર—પ્રકાશક શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા. ભાવનગર. કી. ૩-૦-૦

હિંદુસ્તાનનો શાળોપયોગી ઇતિહાસ —લેખક કેશવલાલ હિંમતલાલ કામકાર. એમ. એ. તરફથી કી. રૂ. ૨-૦-૦.

સેવા સમાજ વઢવાણ કાંપ સં. ૧૮૭૬ થી સં. ૧૮૮૨ બીજો રીપોર્ટ—સેવા સમાજ વઢવાણ કાંપ.

‘અહિંસા.’ (હીંદી)—પ્રકાશક શ્રી આત્માનંદ જૈન ટ્રેકટ સોસાયટી. અંબાલા (પંજાબ) કી. રૂ. ૦-૧-૦

શ્રી હિરવિજયજીસરિ સ્તુતિ (હીંદી)—પ્રકાશક શ્રી જૈન આત્માનંદ ટ્રેકટ સોસાયટી અંબાલા (પંજાબ) કી. રૂ. ૦-૦-૬

શ્રાદ્ધગુણ વિવરણ ભાગ અગ્યારમો (હીંદી)—પ્રકાશક શ્રી જૈન આત્માનંદ ટ્રેકટ સોસાયટી અંબાલા.

શ્રી જીવજેદ નિરૂપણ—લેખક વ્યા. વા. શ્રી યતેન્દ્રવિજયજી મહારાજ મુદ્દય. પડેન પાડેન.

સિન્હૂર પ્રકર કીંવા સુક્તિ મુક્તાવલી—લેખક. માવજી દામજી શાહ ધાર્મિક શિક્ષક બાબુ પી. પી. જૈન હાઈસ્કૂલ મુંબઈ મંગાવનારે પોસ્ટ ખર્ચના અર્ધા આનાની ટીકીટ બીડવી.

ઉપરના પુસ્તકો ભેટ મળ્યા છે. તે આભાર સાથે સ્વીકારીયે છીયે.

સુચના.

શ્રી પાટણ ચૈત્ય પરિપાટી.—

સાધુ સાધ્વી તથા જ્ઞાન લગ્નરોને શ્રી અમદાવાદ લુણસાવાડો મોટી પોળના જ્ઞાનખાતા તરફથી ભેટ આપવાની છે. મંગાવનારે સુતરીયા જેસંગભાઈ છોટાલાલ લુણસાવાડો મોટી પોળના જ્ઞાન લગ્નરના સીરનામે બે આનાની ટીકીટ બીડવી.

ઐતિહાસિક સાહિત્યના રસજ્ઞોને ખાસ તક.

જૈન ઐતિહાસિક ગૂર્જર કાવ્યસંચય.

શ્રીમાન્ પ્રવર્તકજી મહારાજ શ્રી ક્રાન્તિવિજયજી જૈન ઐતિહાસિક ગ્રંથમાળાનું આ સાતમું પુષ્પ છે, કે જેમાં જુદા જુદા એકત્રીશ મહાપુરુષો સંબંધી તેત્રીશ કાવ્યોનો સંચય છે. તેના સંગ્રાહક અને સંપાદક શ્રીમાન્ જિનવિજયજી આચાર્ય ગુજરાત પૂરાતત્ત્વ મંદિર વગેરે છે. કાવ્યોનો રચનાકાળ યૌદ્ધમા સૈકાથી પ્રારંભી વીસમા સૈકાના પ્રથમ ચરણ સુધી છે. આ સંગ્રહથી આ છ સૈકાના અંતર્ગત સૈકાઓનું ગુજરાતી ભાષાનું સ્વરૂપ, ધાર્મિક, સમાજ અને રાજકીય વ્યવસ્થા, રીતરીવાજો, આચારવિચાર અને તે સમયના લોકોની ગતિનું લક્ષ્યબિંદુ એ દરેકને લગતી માહિતીઓ મળી શકે છે. કાવ્યો તે તે વ્યક્તિ મહાશયોના રંગથી રંગાયેલ હોઇ તેમાંથી અદ્ભૂત કલ્પના, ચમત્કારિક યનાવો અને વિવિધ રસોના આસ્વાદો મળે છે. આ કાવ્યોનો છેવટે રાસસારવિભાગ ગદ્યમાં આપી આ ઐતિહાસિક ગ્રંથને વધારે સરલ બનાવ્યો છે. વિદ્વાનોની સર્વોત્તમ સાહિત્ય પ્રસાદી આમાં છે. વિશેષ લખવા કરતાં વાંચવા લલામણુ કરીએ છીએ.

કિંમત ર-૧૨-૦ પોષ્ટેજ જુદું.

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા—ભાવનગર.

સુચના.

આ સભા તરફથી પ્રસિદ્ધ થયેલ શ્રી નવતત્ત્વનો સુંદર ખોદ, શ્રી જીવવિચાર વૃત્તિ તથા શ્રી દંડક વિચાર વૃત્તિ આ ત્રણ ગ્રંથો (મૂળ, ભાષ્ય અને ભાષાંતર સાથે) જૈન પાઠશાળા, કન્યાશાળા, વિદ્યારાળામાં ખાસ ચલાવવા યોગ્ય તેમજ ધાર્મિક શિક્ષણ માટેની અતિ ઉપયોગી હોઇ તે ત્રણ છુટકા આ સભા તરફથી તેવી ધાર્મિક શાળાઓને ભેટ આપવાની છે. ત્રણ વર્ષ કરતાં વધારે વર્ષ થયા ચાલતી કોઇપણ શાળાઓના વ્યવસ્થાપકોએ તે તે ગામના મુખ્ય અગ્રેસરની લેખીત લલામણુ મોકલવાથી (શીખનારની સંખ્યા સાથે લખી મોકલવાથી) માત્ર પાંચસઠ કે પોસ્ટ ખર્ચ લઇ ભેટ મોકલવામાં આવશે.

નવા દાખલ થયેલા માનવંતા સભાસદો.

૧ મેતા દેવચંદ હરખચંદ	પુના	પે. વ. લા. મે.
૨ ગાંધી અભયચંદ ભગવાનદાસ (શ્રી ચન્દ્રવિજયજી મહારાજના ભંડાર વતી)	ભાવનગર	બી. વ. લા. મે.
૩ દાર છોટાલાલ હીરાચંદ	"	"
૪ શા. નાયુભાઇ છોટલાલ	સુરત	"

શ્રી કુમારપાળ પ્રતિબોધ-ભાષાંતર.

અખિલ વિદ્યાપારંગત, સકલશાસ્ત્રનિષ્ણાત, જ્ઞાનના મહાસાગર કલિકાલ સર્વજ્ઞ શ્રી હેમચંદ્રસૂરીશ્વરજી મહારાજે ગુજરાતના પ્રખ્યાત ઔલુક્ય રાજા કુમારપાળ મહારાજને સમયે સમયે જૈનધર્મનો બોધ, વિવિધ વ્યાખ્યાનદ્વારા તે તે વિષયોની અનેક સુંદર રસિક કથાઓ સહિત આપેલ, કે જેની અસરથી કુમારપાળ નરેશ જૈનધર્મનો સ્વીકાર (શિવધર્મ છોડી દધ) કરમશઃ કેવી રીતે કર્યો, અને સનાતન જૈનધર્મનો સ્વીકાર કરી મહારાજા કુમારપાળે કરેલ જિન ધર્મની અતુલ પ્રભાવના, વગડાવેલ જીવદયાનો (અહિંસા ધર્મનો) ડંકો, કરેલ તીર્થ અને રથયાત્રા, કરવામાં આવેલ શાસનની વિપુલ પ્રભાવના, રાજાની દિવસ તથા રાત્રીની ચર્ચા (રાજકીય વ્યવહારિક તેમજ ધાર્મિક કર્તવ્યપાલના), નૃપતિની ઉચ્ચ ભાવના, નિત્ય સ્મરણ વગેરે અનેક બનાવો આ સર્વ સરલ, સુંદર, રસિક, હોવાથી દરેક વાંચકના હૃદય યોગ્યપ્રોત થઈ જતાં વૈરાગ્ય રસથી આત્મા છલકાઈ જઈ મોક્ષનો અભિલાષી બને છે. આ ગ્રંથ જૈનેતર વાંચે તો જૈન બની જાય, તો જૈન કુળમાં જન્મેલ વાંચતાં પરમ જૈન બને તે નિર્વિવાદ છે.

સાહિત્યના સાગરના તરંગોને ઉછાળનાર, શાંત રસાદિ સૌંદર્યથી સુશોભિત, અને લગ્ન-જનોને રસભર કથાઓના પાન સાથે, સત્ય ઉપદેશ અને સદ્જ્ઞાન રૂપી અમૃતનું પાન કરાવનાર, આ ગ્રંથના લેખક શ્રી સોમપ્રભાચાર્ય મહારાજ છે, કે જે રાજા કુમારપાળના સમકાલીન વિદ્વાન (હૈયાત) હતા. આ ગ્રંથ કુમારપાળ રાજાના સ્વર્ગવાસ પછી ૧૧ મે વર્ષે લેખક મહાત્માએ લખેલ છે જેથી તેની તમામ ઘટનાનો તેજ સસ પુરાવો છે.

આ ગ્રંથના પઠન પાઠનથી મહામંગળરૂપ ધર્મ, તેની પ્રાપ્તિ થતાં આત્મજ્ઞાનની ભાવનાઓ પ્રગટ થતાં નિર્મળ સમ્યક્ત્વ, જૈનત્વ, અને છેવટે પરમાત્મત્વ પ્રકટ કરાવનાર એક ઉત્તમ અને અપૂર્વ રચના છે, કે જે શેઠ શ્રી નાગરદાસભાઈ પુરૂષોત્તમદાસ રાણપુર નિવાસીની સીરીઝ તરીકે (મદદવટે) છપાયેલ છે.

શ્રીમાન્ હેમચંદ્રાચાર્યજી તથા પરમાર્હત કુમારપાળ મહારાજ બંને મહા પુરુષોની વિવિધ રંગોથી ભરપૂર છબીઓ કલાની દૃષ્ટિએ મોટા ખર્ચ કરી બહુજ સુંદર, આકર્ષક, જિજ્ઞાસુઓને દર્શન કરવાની અભિલાષા પૂર્ણ કરવા માટે તૈયાર કરાવી આ ગ્રંથમાં દાખલ કરેલ છે.

ઉંચા કાગળો ઉપર સુંદર ટાઇપોથી છપાવી, સુશોભિત કપડાના પાકા બાઈડીંગથી બંધાવી આ અમુલ્ય ગ્રંથને અલંકાર રૂપે તૈયાર કરેલ છે. સુમારે સાઠ ફોર્મ રોયલ સાઈઝ આડપેજ પાંચસેંદ પાનાના આ ગ્રંથની રૂ. ૩-૧૨-૦ પોણાચાર રૂપૈયા કિંમત રાખેલ છે. જૈન નામ ધરાવનારા કોઈ પણ બંધુ બહેનના ગૃહમાં, નિવાસ સ્થાનમાં અને નિરંતર અભ્યાસ માટે પોતા પાસે આ ગ્રંથ હોવોજ જોઈએ.

લખો:—

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર.

